

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 138

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

64ο έτος

19 Απριλίου 2021

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2021/C 138/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2021/C 138/02

Υπόθεση C-95/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Agenzia delle Dogane κατά Silcompra SpA (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 76/308/ΕΟΚ — Άρθρα 6 και 8 και άρθρο 12, παράγραφοι 1 έως 3 — Αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη ορισμένων απαιτήσεων — Ειδικός φόρος κατανάλωσης απαιτητός σε δύο κράτη μέλη για τις ίδιες πράξεις — Οδηγία 92/12/ΕΚ — Άρθρα 6 και 20 — Θέση προϊόντων σε ανάλωση — Παραποίηση συνοδευτικού διοικητικού εγγράφου — Παράβαση ή παρατυπία που διαπράχθηκε ενόσω τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα κυκλοφορούσαν υπό καθεστώς αναστολής της επιβολής φόρων — Αντικανονική έξοδος προϊόντων από καθεστώς αναστολής — «Διπλή προβολή της φορολογικής απαίτησης» από ειδικούς φόρους κατανάλωσης — Έλεγχος από τα δικαστήρια του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση συνδρομής — Απόρριψη της αιτήσεως συνδρομής την οποία υπέβαλαν οι αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους — Προϋποθέσεις)

2

2021/C 138/03

Υπόθεση C-389/19 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Σουηδίας, Βασιλείου της Δανίας, Δημοκρατίας της Φινλανδίας, Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων [Αίτηση αναιρέσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 — Καταχώριση, αξιολόγηση, αδειοδότηση και περιορισμοί των χημικών προϊόντων — Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί χορηγήσεως αδείας για ορισμένες χρήσεις του κίτρινου θειοχρωμικού μολύβδου και του ερυθρού μείγματος θεικού, μολυβδαίνικου και χρωμικού μολύβδου, ουσιών που συμπεριλαμβάνονται στο παράρτημα XIV του εν λόγω κανονισμού — Ουσίες που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία — Προϋποθέσεις χορηγήσεως αδείας — Εξέταση της μη διαθεσιμότητας εναλλακτικών λύσεων]

3

EL

2021/C 138/04	Υπόθεση C-403/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Société Générale SA κατά Ministre de l'Action et des Comptes publics (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 63 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων – Φόρος εταιριών – Διμερείς συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολόγησης – Φορολόγηση μερισμάτων διανεμηθέντων από αλλοδαπή εταιρία επί των οποίων παρακρατήθηκε φόρος εντός άλλου κράτους μέλους – Ανώτατο όριο της χορηγούμενης πίστωσης φόρου – Νομική διπλή φορολόγηση)	4
2021/C 138/05	Υπόθεση C-604/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gmina Wrocław κατά Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej [Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α' – Άρθρο 9, παράγραφος 1 – Άρθρο 13, παράγραφος 1 – Άρθρο 14, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο α' – Έννοια της «παραδόσεως αγαθών» – Εκ του νόμου μετατροπή της επικαρπίας ακινήτου σε πλήρη κυριότητα – Δήμος ο οποίος εισπράττει τέλη για τη μετατροπή αυτή – Έννοια της «αποζημιώσεως» – Έννοια του «υποκειμένου στον φόρο που ενεργεί με την ιδιότητα αυτή» – Εξαιρέση – Οργανισμοί δημοσίου δικαίου που πραγματοποιούν δραστηριότητες ή πράξεις ως φορείς δημόσιας εξουσίας]	4
2021/C 138/06	Υπόθεση C-615/19 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 — John Dalli κατά Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως – Αγωγή αποζημιώσεως – Εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Φερόμενες ως παράνομες συμπεριφορές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) – Παύση καθηκόντων μέλους της Επιτροπής – Διαδικαστικοί κανόνες διέποντες την έρευνα της OLAF – Έναρξη έρευνας – Δικαίωμα ακροάσεως – Επιτροπή εποπτείας της OLAF – Τεκμήριο αθωότητας – Εκτίμηση της προβαλλόμενης ζημίας]	5
2021/C 138/07	Υπόθεση C-658/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας [Παράβαση κράτους μέλους – Άρθρο 258 ΣΛΕΕ – Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 – Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Πρόληψη και ανίχνευση αξιόποινων πράξεων, συναφείς έρευνες και διώξεις – Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δικαιο και ανακοίνωσης των μέτρων μεταφοράς – Άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ – Αίτημα περί επιβολής υποχρεώσεως καταβολής κατ' αποκοπήν ποσού και χρηματικής ποινής]	6
2021/C 138/08	Υπόθεση C-673/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T (Προδικαστική παραπομπή – Άσυλο και μετανάστευση – Οδηγία 2008/115/EK – Άρθρα 3, 4, 6 και 15 – Πρόσφυγας που διαμένει παρανόμως στο έδαφος κράτους μέλους – Κράτηση ενόψει απομάκρυνσης προς άλλο κράτος μέλος – Καθεστώς πρόσφυγα στο άλλο κράτος μέλος – Αρχή της μη επαναπροώθησης – Έλλειψη απόφασης επιστροφής – Δυνατότητα εφαρμογής της οδηγίας 2008/115)	7
2021/C 138/09	Υπόθεση C-689/19 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 — VodafoneZiggo Group BV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως – Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Οδηγία 2002/21/EK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140/EK – Εδραίωση της εσωτερικής αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Άρθρο 7, παράγραφοι 3 και 7 – Σχέδιο μέτρου υποβαλλόμενο από την εθνική ρυθμιστική αρχή – Αγορά χονδρικής παροχής υπηρεσιών πρόσβασης σε σταθερή θέση στις Κάτω Χώρες – Από κοινού σημαντική ισχύς στην αγορά – Παρατηρήσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής οι οποίες κοινοποιήθηκαν στην εθνική ρυθμιστική αρχή – Υποχρέωση της εθνικής ρυθμιστικής αρχής να τις λαμβάνει ιδιαιτέρως υπόψη – Περιεχόμενο – Άρθρο 263 ΣΛΕΕ – Προσφυγή ακυρώσεως – Παραδεκτό – Πράξη δεκτική προσφυγής – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)	7
2021/C 138/10	Υπόθεση C-712/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Novo Banco SA κατά Junta de Andalucía [Προδικαστική παραπομπή – Ελευθερία εγκατάστασης – Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων – Φορολόγηση – Φόρος που βαρύνει τις καταθέσεις πελατών τις οποίες κατέχουν τα πιστωτικά ιδρύματα – Φορολογικές εκπτώσεις που χορηγούνται αποκλειστικώς στα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν την εταιρική τους έδρα ή υποκαταστήματα εντός της Αυτόνομης Κοινότητας της Ανδαλουσίας – Φορολογικές εκπτώσεις που χορηγούνται αποκλειστικώς για επενδύσεις που αφορούν έργα που υλοποιούνται στη συγκεκριμένη Αυτόνομη Κοινότητα – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Άρθρο 401 – Απαγόρευση εισπράξεως άλλων εθνικών φόρων με χαρακτήρα φόρου κύκλου εργασιών – Έννοια «φόρου κύκλου εργασιών» – Ουσιώδη χαρακτηριστικά του ΦΠΑ – Δεν υφίστανται]	8
2021/C 138/11	Υπόθεση C-772/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bartosch Airport Supply Services GmbH κατά Zollamt Wien (Προδικαστική παραπομπή – Κοινό δασμολόγιο – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Δασμολογική κατάταξη – Δασμολογικές κλάσεις 8701 και 8705 – Ερμηνεία – Ρυμουλκό αεροπλάνων)	9

2021/C 138/12	Υπόθεση C-804/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Landesgericht Salzburg (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BU κατά Markt24 GmbH [Προδικαστική παραπομπή – Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 – Διεθνής δικαιοδοσία σε διαφορές από ατομικές συμβάσεις εργασίας – Διατάξεις του τμήματος 5 του κεφαλαίου II – Δυνατότητα εφαρμογής – Σύμβαση εργασίας συναφεία σε κράτος μέλος για απασχόληση σε εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος – Μη παροχή εργασίας καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης – Αποκλεισμός της εφαρμογής των εθνικών κανόνων περί διεθνούς δικαιοδοσίας – Άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο i – Έννοια του «τόπου στον οποίο ή από τον οποίο ο εργαζόμενος συνήθως εκτελεί την εργασία του» – Σύμβαση εργασίας – Τόπος εκτέλεσης της σύμβασης – Υποχρεώσεις του εργαζομένου έναντι του εργοδότη του]	10
2021/C 138/13	Υπόθεση C-857/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Slovak Telekom a.s. κατά Protimonopolný úrad Slovenskej republiky [Προδικαστική παραπομπή – Ανταγωνισμός – Άρθρο 102 ΣΛΕΕ – Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης – Κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των εθνικών αρχών ανταγωνισμού – Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 – Άρθρο 11, παράγραφος 6 – Απώλεια της αρμοδιότητας των εθνικών αρχών ανταγωνισμού – Αρχή ne bis in idem – Άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης]	11
2021/C 138/14	Υπόθεση C-940/19: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Les Chirurgiens-Dentistes de France κ.λπ. κατά Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre (Προδικαστική παραπομπή – Αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων – Οδηγία 2005/36/ΕΚ – Άρθρο 4στ, παράγραφος 6 – Εθνική ρύθμιση – Αποδοχή της δυνατότητας μερικής πρόσβασης σε κάποιο από τα επαγγέλματα που εμπίπτουν στον μηχανισμό αυτόματης αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων)	12
2021/C 138/15	Υπόθεση C-129/20: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — XI κατά Caisse pour l'avenir des enfants (Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Οδηγία 2010/18/ΕΕ – Αναθεωρημένη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια – Εθνική ρύθμιση που εξαρτά τη χορήγηση δικαιώματος γονικής άδειας από την προϋπόθεση της απασχόλησης και της συνακόλουθης υποχρεωτικής ασφάλισης του εργαζομένου στον αντίστοιχο φορέα κοινωνικής ασφάλισης κατά την ημερομηνία γέννησης του παιδιού)	12
2021/C 138/16	Υπόθεση C-108/19: Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2021 [αίτηση του Curtea de Apel București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Krakvet sp. z o.o. sp.k. κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți [Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 33 – Προσδιορισμός του τόπου πραγματοποιήσεως των φορολογητέων πράξεων – Παράδοση αγαθών με μεταφορά – Παράδοση αγαθών που αποστέλλονται ή μεταφέρονται από τον προμηθευτή ή από πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του – Πώληση μέσω διαδικτύου – Σύμβαση μεταφοράς των προϊόντων που συνήψε ο αγοραστής με εταιρία που του πρότεινε ο προμηθευτής]	13
2021/C 138/17	Υπόθεση C-706/19 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 20ής Ιανουαρίου 2021 — CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσεως – Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Αγορά των συσκευασιών τροφίμων για λιανική πώληση – Αίτηση αναίρεσεως που βάλλει κατά του σκεπτικού – Αίτηση αναίρεσεως προδήλως απαράδεκτη)	14
2021/C 138/18	Υπόθεση C-769/19: Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2021 [αίτηση του Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά UC, TD (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Οδηγία 2012/13/ΕΕ – Δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών – Άρθρο 6 – Δικαίωμα ενημέρωσης των υπόπτων ή κατηγορουμένων σχετικά με τα δικαιώματά τους – Άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Εκδίκαση υπόθεσης εντός ευλόγου προθεσμίας – Εθνική νομοθεσία που προβλέπει την αναστολή της ποινικής διαδικασίας στην περίπτωση διαπίστωσης από το δικαστήριο τυπικά ελαττώματα στο κατηγορητήριο – Αναπομπή της υπόθεσης στην εισαγγελία για τη σύνταξη νέου κατηγορητηρίου – Παραδεκτό)	14

2021/C 138/19	Υπόθεση C-892/19 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2021 — Camelia Manea κατά Μεταφραστικού Κέντρου των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Αίτηση αναίρεσης – Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτος υπάλληλος – Σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου – Απόφαση περί μη ανανέωσης της συμβάσεως – Ανάκληση της αποφάσεως και έκδοση νέας αποφάσεως περί μη ανανέωσης, παράγοντας αποτελέσματα από της ημερομηνίας εκδόσεως της πρώτης αποφάσεως – Αίτηση αναίρεσης εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	15
2021/C 138/20	Υπόθεση C-105/20: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Ιανουαρίου 2021 [αίτηση του Tribunal du travail de Nivelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — UF κατά Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres) (Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Απόφαση περί παραπομπής – Έλλειψη διευκρινίσεων όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση επί των προδικαστικών ερωτημάτων προς επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης – Προδήλως απαράδεκτο της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως)	16
2021/C 138/21	Υπόθεση C-455/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofiyski rayonen sad (Βουλγαρία) στις 23 Σεπτεμβρίου 2020 — Ts.M.Ts., T.M.M.	16
2021/C 138/22	Υπόθεση C-676/20: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Ισπανία) στις 11 Δεκεμβρίου 2020 — ASADE — Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio κατά Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón	16
2021/C 138/23	Υπόθεση C-3/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court (Ιρλανδία) στις 4 Ιανουαρίου 2021 — FS κατά Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment affairs, Minister for Social Protection	18
2021/C 138/24	Υπόθεση C-22/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 14 Ιανουαρίου 2021 — SRS, AA κατά Minister for Justice and Equality	18
2021/C 138/25	Υπόθεση C-71/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) στις 4 Φεβρουαρίου 2021 — Ποινική διαδικασία κατά KT	19
2021/C 138/26	Υπόθεση C-72/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Senāts) (Λετονία) στις 4 Φεβρουαρίου 2021 — SIA «PRODEX» κατά Valsts ierēnumu dienests	20
2021/C 138/27	Υπόθεση C-78/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administratīvā apgabaltiesa (Λεττονία) την 1η Φεβρουαρίου 2021 — AS «PrivatBank», A, B, Unimain Holdings Limited κατά Finanšu un kapitāla tirgus komisija	20
2021/C 138/28	Υπόθεση C-92/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal du travail de Liège (Βέλγιο) στις 15 Φεβρουαρίου 2021 — VW κατά Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)	21
2021/C 138/29	Υπόθεση C-96/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Bremen (Γερμανία) στις 16 Φεβρουαρίου 2021 — DM κατά CTS Eventim AG & Co. KGaA	22
2021/C 138/30	Υπόθεση C-121/21: Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2021 — Τσεχική Δημοκρατία κατά Πολωνίας	23
2021/C 138/31	Υπόθεση C-156/21: Προσφυγή της 11ης Μαρτίου 2021 — Ουγγαρία κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	24
2021/C 138/32	Υπόθεση C-157/21: Προσφυγή της 11ης Μαρτίου 2021 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	26
2021/C 138/33	Υπόθεση C-761/19: Διάταξη του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2021 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας	28
2021/C 138/34	Υπόθεση C-865/19: Διάταξη του προέδρου του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Tribunal d'instance de Rennes (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue κατά OG	28

2021/C 138/35	Υπόθεση C-38/20: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ZP κατά Delegación del Gobierno en Melilla	28
2021/C 138/36	Υπόθεση C-227/20: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2021 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	29
2021/C 138/37	Υπόθεση C-335/20: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2021 [αίτηση του Tribunal du travail du Brabant wallon (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — PR κατά Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)	29
2021/C 138/38	Υπόθεση C-407/20: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2021 [αίτηση του Oberlandesgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Österreichische Apothekerkammer κατά HA	29
2021/C 138/39	Υπόθεση C-512/20: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2021 [αίτηση του Rechtbank Noord-Holland (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — P κατά Swiss International Air Lines AG	29
Γενικό Δικαστήριο		
2021/C 138/40	Υπόθεση T-238/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2021 — Ryanair κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις – Αγορά των αεροπορικών μεταφορών στο εσωτερικό της Σουηδίας, από τη Σουηδία και προς τη Σουηδία – Εγγυήσεις δανείων με σκοπό τη στήριξη των αεροπορικών εταιριών εν μέσω της πανδημίας COVID-19 – Απόφαση περί μη προβολής αντιρρήσεων – Προσωρινό πλαίσιο για τη λήψη μέτρων κρατικών ενισχύσεων – Μέτρο που αποσκοπεί στην άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Ίση μεταχείριση – Αναλογικότητα – Κριτήριο της κατοχής άδειας εκδοθείσας από τις σουηδικές αρχές – Έλλειψη προσήκουσας σταθμίσεως των ευεργετικών αποτελεσμάτων της ενισχύσεως με τα αρνητικά αποτελέσματά της επί των όρων των εμπορικών συναλλαγών και επί της διατήρησης ανόδευτου ανταγωνισμού – Άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ – Ratio legis – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	30
2021/C 138/41	Υπόθεση T-259/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2021 — Ryanair κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις – Αγορά των αεροπορικών μεταφορών στη Γαλλία – Αναστολή καταβολής, κατά την περίοδο μεταξύ Μαρτίου και Δεκεμβρίου 2020, του φόρου πολιτικής αεροπορίας και του φόρου αλληλεγγύης επί των αεροπορικών εισιτηρίων που οφείλονται σε μηνιαία βάση, στο πλαίσιο της πανδημίας COVID-19 – Απόφαση περί μη προβολής αντιρρήσεων – Ενίσχυση για την επανόρθωση ζημιών που έχουν προκληθεί από έκτακτο γεγονός – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Ίση μεταχείριση – Κριτήριο της κατοχής άδειας εκδοθείσας από τις γαλλικές αρχές – Αναλογικότητα – Άρθρο 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	31
2021/C 138/42	Υπόθεση T-19/20: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2021 — sprd.net κατά EUIPO — Shirlabor (I love) («Προσφυγή ακυρώσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης I love – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Σήμα συνιστάμενο σε διαφημιστικό σύνθημα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Μη εφαρμογή του άρθρου 16, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 – Παραδεκτό των αποδεικτικών στοιχείων – Άρθρο 97, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Αμεροληψία – Άρθρο 95, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Προσφυγή προδήλως νόμω αβάσιμη)»	31
2021/C 138/43	Υπόθεση T-92/20: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 2021 — Fryð κατά Επιτροπής (Εξωσυμβατική ευθύνη – Κρατικές ενισχύσεις – Κανονισμοί απαλλαγής κατά κατηγορία – Πρόγραμμα ενισχύσεων χορηγηθεισών από τις τσεχικές αρχές υπέρ ορισμένων επιχειρήσεων – Απόφαση της Επιτροπής περί έγκρισης του εν λόγω προγράμματος – Προσφυγή ακυρώσεως απορριφθείσα ως εκπρόθεσμη – Προβαλλόμενη ζημία προκληθείσα από πράξεις της Επιτροπής και των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης – Παραγραφή – Αγωγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη – Αιτιώδης συνάφεια – Αγωγή εν μέρει προδήλως αβάσιμη)	32
2021/C 138/44	Υπόθεση T-176/20: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 2021 — Sam McKnight κατά EUIPO — Carolina Herrera (COOL GIRL) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Ανάκληση της προσβαλλομένης αποφάσεως – Εξάλειψη του αντικειμένου της διαφοράς – Κατάργηση της δίκης)	33
2021/C 138/45	Υπόθεση T-230/20 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Φεβρουαρίου 2021 — PNB Banka κατά ΕΚΤ (Ασφαλιστικά μέτρα – Οικονομική και νομισματική πολιτική – Προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων – Ειδικά καθήκοντα εποπτείας που έχουν ανατεθεί στην ΕΚΤ – Απόφαση περί ανακλήσεως της αδείας λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επειγόντος)	33

2021/C 138/46	Υπόθεση T-748/20: Αγωγή της 19ης Δεκεμβρίου 2020 — Επιτροπή κατά CEVA κ.λπ.	34
2021/C 138/47	Υπόθεση T-53/21: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — EVH κατά Επιτροπής	35
2021/C 138/48	Υπόθεση T-55/21: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — Stadtwerke Leipzig κατά Επιτροπής	37
2021/C 138/49	Υπόθεση T-56/21: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — TEAG κατά Επιτροπής	37
2021/C 138/50	Υπόθεση T-58/21: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — GWS Stadtwerke Hameln κατά Επιτροπής	38
2021/C 138/51	Υπόθεση T-59/21: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — eins energie in sachsen κατά Επιτροπής	38
2021/C 138/52	Υπόθεση T-60/21: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — Naturstrom κατά Επιτροπής	39
2021/C 138/53	Υπόθεση T-61/21: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — EnergieVerbund Dresden κατά Επιτροπής	40
2021/C 138/54	Υπόθεση T-62/21: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — GGEW κατά Επιτροπής	40
2021/C 138/55	Υπόθεση T-63/21: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — Stadtwerke Frankfurt am Main κατά Επιτροπής	41
2021/C 138/56	Υπόθεση T-64/21: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — Mainova κατά Επιτροπής	42
2021/C 138/57	Υπόθεση T-65/21: Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — enercity κατά Επιτροπής	42
2021/C 138/58	Υπόθεση T-68/21: Προσφυγή-αγωγή της 28ης Ιανουαρίου 2021 — QA κατά Επιτροπής	43
2021/C 138/59	Υπόθεση T-73/21: Προσφυγή της 4ης Φεβρουαρίου 2021 — PIC CO κατά EUIPO — Haribo Ricqlès Zan (P.I.C. Co.)	44
2021/C 138/60	Υπόθεση T-77/21: Προσφυγή-αγωγή της 4ης Φεβρουαρίου 2021 — QC κατά Επιτροπής	44
2021/C 138/61	Υπόθεση T-88/21: Προσφυγή-αγωγή της 12ης Φεβρουαρίου 2021 — Paesen κατά EYED	45
2021/C 138/62	Υπόθεση T-93/21: Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2021 — Creaticon κατά EUIPO — Paul Hartmann (SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE)	46
2021/C 138/63	Υπόθεση T-95/21: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2021 — Πορτογαλία κατά Επιτροπής	47
2021/C 138/64	Υπόθεση T-99/21: Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2021 — Construcciones Electromecanicas Sabero κατά EUIPO — Magdalenas de las Heras (Heras Bareche)	48
2021/C 138/65	Υπόθεση T-111/21: Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Ryanair κατά Επιτροπής	49
2021/C 138/66	Υπόθεση T-121/21: Προσφυγή της 25ης Φεβρουαρίου 2021 — Suez κατά Επιτροπής	49
2021/C 138/67	Υπόθεση T-122/21: Προσφυγή της 25ης Φεβρουαρίου 2021 — QI κατά Επιτροπής	50
2021/C 138/68	Υπόθεση T-124/21: Προσφυγή της 25ης Φεβρουαρίου 2021 — Mariani κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου	51
2021/C 138/69	Υπόθεση T-549/18: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2021 — Hexal κατά EMA	52
2021/C 138/70	Υπόθεση T-511/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2021 — Staciwa κατά Επιτροπής	52
2021/C 138/71	Υπόθεση T-188/20: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2021 — Close και Cegelec κατά Κοινοβουλίου	53
2021/C 138/72	Υπόθεση T-507/20: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2021 — Colombani κατά EYED	53

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2021/C 138/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 128 της 12.4.2021

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 110 της 29.3.2021

EE C 98 της 22.3.2021

EE C 88 της 15.3.2021

EE C 79 της 8.3.2021

EE C 72 της 1.3.2021

EE C 62 της 22.2.2021

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Agenzia delle Dogane κατά Silcompa SpA

(Υπόθεση C-95/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Οδηγία 76/308/ΕΟΚ – Άρθρα 6 και 8 και άρθρο 12, παράγραφοι 1 έως 3 – Αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη ορισμένων απαιτήσεων – Ειδικός φόρος κατανάλωσης απαιτητός σε δύο κράτη μέλη για τις ίδιες πράξεις – Οδηγία 92/12/ΕΚ – Άρθρα 6 και 20 – Θέση προϊόντων σε ανάλωση – Παραποίηση συνοδευτικού διοικητικού εγγράφου – Παράβαση ή παρατυπία που διαπράχθηκε ενόσω τα υποκείμενα σε ειδικό φόρο κατανάλωσης προϊόντα κυκλοφορούσαν υπό καθεστώς αναστολής της επιβολής φόρων – Αντικανονική έξοδος προϊόντων από καθεστώς αναστολής – «Διπλή προβολή της φορολογικής απαίτησης» από ειδικούς φόρους κατανάλωσης – Έλεγχος από τα δικαστήρια του κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση συνδρομής – Απόρριψη της αιτήσεως συνδρομής την οποία υπέβαλαν οι αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους – Προϋποθέσεις)

(2021/C 138/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Agenzia delle Dogane

κατά

Silcompa SpA

Διατακτικό

Το άρθρο 12, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1976, για την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με ορισμένες εισφορές, δασμούς, φόρους και άλλα μέτρα, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2001/44/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουνίου 2001, σε συνδυασμό με το άρθρο 20 της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/108/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1992, έχει την έννοια ότι, στο πλαίσιο μέσου έννομης προστασίας προς αμφοσβήτηση των μέτρων εκτελέσεως που έχουν ληφθεί στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση συνδρομής, το αρμόδιο όργανο του συγκεκριμένου κράτους μέλους μπορεί να απορρίψει αίτηση είσπραξης ειδικών φόρων κατανάλωσης υποβληθείσα από τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους, όσον αφορά προϊόντα που εξήλθαν αντικανονικά από καθεστώς αναστολής κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/12, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/108, υπό την προϋπόθεση ότι η αίτηση συνδρομής στηρίζεται σε πραγματικά περιστατικά που αφορούν τις ίδιες πράξεις εξαγωγής για τις οποίες έχει ήδη κινηθεί διαδικασία είσπραξης των ειδικών φόρων κατανάλωσης στο κράτος μέλος όπου έχει την έδρα της η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση συνδρομής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 182 της 27.05.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Σουηδίας, Βασιλείου της Δανίας, Δημοκρατίας της Φινλανδίας, Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων

(Υπόθεση C-389/19 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση ανατρέσεως – Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 – Καταχώριση, αξιολόγηση, αδειοδότηση και περιορισμοί των χημικών προϊόντων – Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί χορηγήσεως αδείας για ορισμένες χρήσεις του κίτρινου θειοχρωμικού μολύβδου και του ερυθρού μείγματος θειικού, μολυβδαινικού και χρωμικού μολύβδου, ουσιών που συμπεριλαμβάνονται στο παράρτημα XIV του εν λόγω κανονισμού – Ουσίες που προκαλούν πολύ μεγάλη ανησυχία – Προϋποθέσεις χορηγήσεως αδείας – Εξέταση της μη διαθεσιμότητας εναλλακτικών λύσεων]

(2021/C 138/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici και G. Tolstoy, στη συνέχεια R. Lindenthal και K. Mifsud-Bonnici, επικουρούμενοι από τον K. Nordlander, advokat)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: αρχικώς C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg, H. Eklinder και A. Falk, στη συνέχεια O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev και H. Eklinder), Βασίλειο της Δανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Nymann-Lindegren, M. S. Wolff και P. Z. L. Ngo, στη συνέχεια J. Nymann-Lindegren και M. S. Wolff), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: S. Hartikainen), Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: A. Neergaard, A. Tamás και C. Biz), Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) (εκπρόσωποι: αρχικώς M. Heikkilä, W. Broere και C. Schultheiss, στη συνέχεια M. Heikkilä, W. Broere και J. Löfgren)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει το σημείο 2 του διατακτικού της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Μαρτίου 2019, Σουηδία κατά Επιτροπής (T-837/16, EU:T:2019:144).
- 2) Απορρίπτει την αίτηση ανατρέσεως κατά τα λοιπά.
- 3) Διατηρούνται τα αποτελέσματα της εκτελεστικής αποφάσεως C(2016) 5644 τελικό της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 2016, περί χορηγήσεως άδειας για ορισμένες χρήσεις των ουσιών «κίτρινο του θειοχρωμικού μολύβδου» και «ερυθρό μείγματος θειικού, μολυβδαινικού και χρωμικού μολύβδου» δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, μέχρις ότου η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποφανθεί εκ νέου επί της αιτήσεως αδειοδότησεως την οποία υπέβαλε η DCC Maastricht BV.
- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, το Βασίλειο της Σουηδίας, το Βασίλειο της Δανίας, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους που αφορούν την ανααιρετική διαδικασία.

⁽¹⁾ EE C 246 της 22.07.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Société Générale SA κατά Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Υπόθεση C-403/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 63 ΣΛΕΕ – Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων – Φόρος εταιριών – Διμερείς συμβάσεις για την αποφυγή της διπλής φορολόγησης – Φορολόγηση μερισμάτων διανεμηθέντων από αλλοδαπή εταιρία επί των οποίων παρακρατήθηκε φόρος εντός άλλου κράτους μέλους – Ανώτατο όριο της χορηγούμενης πίστωσης φόρου – Νομική διπλή φορολόγηση)

(2021/C 138/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Société Générale SA

κατά

Ministre de l'Action et des Comptes publics

Διατακτικό

Το άρθρο 63 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους βάσει της οποίας, στο πλαίσιο φορολογικού καθεστώτος που αποσκοπεί στην αντιστάθμιση της διπλής φορολόγησης μερισμάτων τα οποία λαμβάνει εταιρία υποκείμενη στον φόρο εταιριών του εν λόγω κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη και επί των οποίων παρακρατήθηκε φόρος από άλλο κράτος μέλος, χορηγείται σε μια τέτοια εταιρία πίστωση φόρου με ανώτατο όριο το ποσό το οποίο θα εισέπραττε το πρώτο κράτος μέλος αν είχε επιβληθεί φόρος εταιριών επί των μερισμάτων αυτών και μόνον, χωρίς να συμψηφίζεται ολόκληρο το ποσό που παρακρατήθηκε στο δεύτερο κράτος μέλος.

⁽¹⁾ EE C 270 της 12.08.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (Πολωνία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gmina Wrocław κατά Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

(Υπόθεση C-604/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Φορολογία – Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α' – Άρθρο 9, παράγραφος 1 – Άρθρο 13, παράγραφος 1 – Άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο α' – Έννοια της «παραδόσεως αγαθών» – Εκ του νόμου μετατροπή της επικαρπίας ακινήτου σε πλήρη κυριότητα – Δήμος ο οποίος εισπράττει τέλη για τη μετατροπή αυτή – Έννοια της «αποζημίωσης» – Έννοια του «υποκειμένου στον φόρο που ενεργεί με την ιδιότητα αυτή» – Εξαίρεση – Οργανισμοί δημοσίου δικαίου που πραγματοποιούν δραστηριότητες ή πράξεις ως φορείς δημόσιας εξουσίας]

(2021/C 138/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gmina Wrocław

κατά

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 14, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη από εθνική νομοθεσία μετατροπή της επικαρπίας ακινήτου σε πλήρη κυριότητα, έναντι της καταβολής τέλους, συνιστά παράδοση αγαθών, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 2) Η οδηγία 2006/112 έχει την έννοια ότι στο πλαίσιο της προβλεπόμενης από εθνική νομοθεσία μετατροπής της επικαρπίας ακινήτου σε πλήρη κυριότητα, έναντι της καταβολής τέλους προς τον δήμο ο οποίος είναι ο κύριος του ακινήτου, από το οποίο τέλος ο δήμος αντλεί έσοδα διαρκούς χαρακτήρα, ο δήμος αυτός ενεργεί υπό την ιδιότητα του υποκειμένου στον φόρο κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας περί ΦΠΑ και όχι ως φορέας δημόσιας εξουσίας κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, της οδηγίας, υπό την επιφύλαξη των εξακριβώσεων στις οποίες οφείλει να προβεί το αιτούν δικαστήριο.

(¹) EE C 383 της 11.11.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 — John Dalli κατά Επιτροπής
(Υπόθεση C-615/19 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως – Αγωγή αποζημιώσεως – Εξωσυμβατική ευθύνη της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Φερόμενες ως παράνομες συμπεριφορές της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) – Παύση καθηκόντων μέλους της Επιτροπής – Διαδικαστικοί κανόνες διέποντες την έρευνα της OLAF – Έναρξη έρευνας – Δικαίωμα ακροάσεως – Επιτροπή ποπτείας της OLAF – Τεκμήριο αθωότητας – Εκτίμηση της προβαλλόμενης ζημίας]

(2021/C 138/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: John Dalli (εκπρόσωποι: L. Levi και S. Rodrigues, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-P. Kerpenne και J. Baquero Cruz)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως
- 2) Καταδικάζει τον John Dalli πέραν των δικαστικών εξόδων του και στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) EE C 328 της 30.09.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-658/19) ⁽¹⁾

[Παράβαση κράτους μέλους – Άρθρο 258 ΣΛΕΕ – Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 – Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα – Πρόληψη και ανίχνευση αξιόποινων πράξεων, συναφείς έρευνες και διώξεις – Παράλειψη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο και ανακοίνωσης των μέτρων μεταφοράς – Άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ – Αίτημα περί επιβολής υποχρέωσης καταβολής κατ’ αποκοπήν ποσού και χρηματικής ποινής]

(2021/C 138/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: D. Nardi, G. von Rintelen και S. Pardo Quintillán)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: L. Aguilera Ruiz)

Παραμβαίνουσα υπέρ του καθού: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει, κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με την οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαισίου 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου, και, ως εκ τούτου, παραλείποντας να ανακοινώσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 63 της οδηγίας αυτής.
- 2) Η παράβαση του Βασιλείου της Ισπανίας εξακολούθησε να υφίσταται, δεδομένου ότι αυτό δεν είχε λάβει, κατά τον χρόνο εξέτασης των πραγματικών περιστατικών από το Δικαστήριο, τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά στο εσωτερικό του δίκαιο των διατάξεων της οδηγίας 2016/680, ούτε είχε, ως εκ τούτου, ανακοινώσει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή τα μέτρα αυτά.
- 3) Σε περίπτωση που η διαπιστωθείσα στο σημείο 1 παράβαση εξακολουθεί να υφίσταται κατά την ημερομηνία δημοσίευσής της παρούσας αποφάσεως, υποχρεώνει το Βασίλειο της Ισπανίας να καταβάλλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή ημερήσια χρηματική ποινή ύψους 89 000 ευρώ από την ημερομηνία αυτή και μέχρι την παύση της παράβασης.
- 4) Υποχρεώνει το Βασίλειο της Ισπανίας να καταβάλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατ’ αποκοπήν ποσό ύψους 15 000 000 ευρώ.
- 5) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 6) Η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 357 της 21.10.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid κατά Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T

(Υπόθεση C-673/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Άσυλο και μετανάστευση – Οδηγία 2008/115/EK – Άρθρα 3, 4, 6 και 15 – Πρόσφυγας που διαμένει παρανόμως στο έδαφος κράτους μέλους – Κράτηση ενόψει απομάκρυνσης προς άλλο κράτος μέλος – Καθεστώς πρόσφυγα στο άλλο κράτος μέλος – Αρχή της μη επαναπροώθησης – Έλλειψη απόφασης επιστροφής – Δυνατότητα εφαρμογής της οδηγίας 2008/115)

(2021/C 138/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

κατά

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T

Διατακτικό

Τα άρθρα 3, 4, 6 και 15 της οδηγίας 2008/115/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τους κοινούς κανόνες και διαδικασίες στα κράτη μέλη για την επιστροφή των παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν στα κράτη μέλη να θέτουν υπήκοο τρίτης χώρας ο οποίος διαμένει παρανόμως στο έδαφός τους υπό διοικητική κράτηση ενόψει της αναγκαστικής απομάκρυνσής του προς άλλο κράτος μέλος το οποίο του έχει χορηγήσει το καθεστώς του πρόσφυγα, στην περίπτωση που αυτός αρνήθηκε να συμμορφωθεί προς εντολή μετάβασης στο άλλο αυτό κράτος μέλος και δεν είναι δυνατόν να εκδοθεί απόφαση επιστροφής εις βάρος του.

⁽¹⁾ EE C 423 της 16.12.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 — VodafoneZiggo Group BV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-689/19 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως – Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Οδηγία 2002/21/EK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/140/EK – Εδραίωση της εσωτερικής αγοράς ηλεκτρονικών επικοινωνιών – Άρθρο 7, παράγραφοι 3 και 7 – Σχέδιο μέτρου υποβαλλόμενο από την εθνική ρυθμιστική αρχή – Αγορά χονδρικής παροχής υπηρεσιών πρόσβασης σε σταθερή θέση στις Κάτω Χώρες – Από κοινού σημαντική ισχύς στην αγορά – Παρατηρήσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής οι οποίες κοινοποιήθηκαν στην εθνική ρυθμιστική αρχή – Υποχρέωση της εθνικής ρυθμιστικής αρχής να τις λαμβάνει ιδιαιτέρως υπόψη – Περιεχόμενο – Άρθρο 263 ΣΛΕΕ – Προσφυγή ακυρώσεως – Παραδεκτό – Πράξη δεκτική προσφυγής – Άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης)

(2021/C 138/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: VodafoneZiggo Group BV (εκπρόσωποι: W. Knibbeler, A. Pliego Selie και B.A. Verheijen, advocaten)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Nicolae και G. Braun)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει τη VodafoneZiggo Group BV στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 372 της 04.11.2019.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Novo Banco SA κατά Junta de Andalucía

(Υπόθεση C-712/19) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Ελευθερία εγκατάστασης – Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων – Φορολόγηση – Φόρος που βαρύνει τις καταθέσεις πελατών τις οποίες κατέχουν τα πιστωτικά ιδρύματα – Φορολογικές εκπτώσεις που χορηγούνται αποκλειστικώς στα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν την εταιρική τους έδρα ή υποκαταστήματα εντός της Αυτόνομης Κοινότητας της Ανδαλουσίας – Φορολογικές εκπτώσεις που χορηγούνται αποκλειστικώς για επενδύσεις που αφορούν έργα που υλοποιούνται στη συγκεκριμένη Αυτόνομη Κοινότητα – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/EK – Άρθρο 401 – Απαγόρευση εισπράξεως άλλων εθνικών φόρων με χαρακτήρα φόρου κύκλου εργασιών – Έννοια «φόρου κύκλου εργασιών» – Ουσιώδη χαρακτηριστικά του ΦΠΑ – Δεν υφίστανται]

(2021/C 138/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Novo Banco SA

κατά

Junta de Andalucía

Διατακτικό

- 1) Η ελευθερία εγκατάστασης την οποία κατοχυρώνει το άρθρο 49 ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όσον αφορά εκπτώσεις επί του ακαθάριστου ποσού ενός φόρου ο οποίος βαρύνει τις καταθέσεις των πελατών πιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν το κεντρικό τους κατάστημα ή υποκαταστήματα στο έδαφος περιφέρειας κράτους μέλους,

— αντιτίθεται σε έκπτωση 200 000 ευρώ που εφαρμόζεται επί του ακαθάριστου ποσού του φόρου αυτού υπέρ των πιστωτικών ιδρυμάτων των οποίων η εταιρική έδρα ευρίσκεται εντός της περιφέρειας αυτής·

— δεν αντιτίθεται σε εκπτώσεις που εφαρμόζονται επί του ακαθάριστου ποσού του εν λόγω φόρου και ανέρχονται στο ποσό των 5 000 ευρώ για κάθε υποκατάστημα εντός της εν λόγω περιφέρειας, ποσό το οποίο αυξάνεται στα 7 500 ευρώ για κάθε υποκατάστημα το οποίο ευρίσκεται σε δήμο με λιγότερους από 2 000 κατοίκους, εκτός εάν οι εκπτώσεις αυτές συνεπάγονται, στην πράξη, αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση λόγω του τόπου της έδρας των οικείων πιστωτικών ιδρυμάτων, στοιχείο το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

Το άρθρο 63, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, στο πλαίσιο ενός φόρου επί των καταθέσεων τις οποίες πραγματοποιούν οι πελάτες πιστωτικών ιδρυμάτων που έχουν το κεντρικό τους κατάστημα ή υποκαταστήματα στο έδαφος περιφέρειας κράτους μέλους, αντιτίθεται σε εκπτώσεις από το ακαθάριστο ποσό του φόρου αυτού οι οποίες ισούνται με τις πιστώσεις, δάνεια και επενδύσεις που προορίζονται για έργα υλοποιούμενα στην οικεία περιφέρεια, στο μέτρο που οι εκπτώσεις αυτές επιδιώκουν σκοπό αμιγώς οικονομικής φύσεως.

- 2) Το άρθρο 401 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία η οποία εισάγει φόρο ο οποίος βαρύνει τα πιστωτικά ιδρύματα λόγω της κατοχής καταθέσεων πελατών, του οποίου η φορολογική βάση αντιστοιχεί στη μέση αριθμητική τιμή του τριμηνιαίου υπολοίπου των καταθέσεων αυτών και ο οποίος δεν μπορεί να μετακυλιστεί από τον φορολογούμενο σε τρίτους.

(¹) EE C 423 της 16.12.2019.

**Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του
Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bartosch Airport
Supply Services GmbH κατά Zollamt Wien**

(Υπόθεση C-772/19) (¹)

**(Προδικαστική παραπομπή – Κοινό δασμολόγιο – Συνδυασμένη Ονοματολογία – Δασμολογική
κατάταξη – Δασμολογικές κλάσεις 8701 και 8705 – Ερμηνεία – Ρυμουλκό αεροπλάνων)**

(2021/C 138/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bartosch Airport Supply Services GmbH

κατά

Zollamt Wien

Διατακτικό

Η συνδυασμένη ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/1821 της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 2016, έχει την έννοια ότι η κλάση 8705 της ονοματολογίας αυτής δεν καλύπτει τα οχήματα τα οποία είναι κατασκευασμένα για να ρυμουλκούν και να ωθούν αεροσκάφη και τα οποία καλούνται «ρυμουλκά αεροπλάνων», τα δε οχήματα αυτά υπάγονται στη δασμολογική κλάση 8701 της εν λόγω ονοματολογίας.

(¹) EE C 27 της 27.1.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Landesgericht Salzburg (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — BU κατά Markt24 GmbH

(Υπόθεση C-804/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Διεθνής δικαιοδοσία, αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις – Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 – Διεθνής δικαιοδοσία σε διαφορές από ατομικές συμβάσεις εργασίας – Διατάξεις του τμήματος 5 του κεφαλαίου II – Δυνατότητα εφαρμογής – Σύμβαση εργασίας συναφθείσα σε κράτος μέλος για απασχόληση σε εταιρία εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος – Μη παροχή εργασίας καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης – Αποκλεισμός της εφαρμογής των εθνικών κανόνων περί διεθνούς δικαιοδοσίας – Άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο i – Έννοια του «τόπου στον οποίο ή από τον οποίο ο εργαζόμενος συνήθως εκτελεί την εργασία του» – Σύμβαση εργασίας – Τόπος εκτέλεσης της σύμβασης – Υποχρεώσεις του εργαζομένου έναντι του εργοδότη του]

(2021/C 138/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesgericht Salzburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

BU

κατά

Markt24 GmbH

Διατακτικό

- 1) Οι διατάξεις του τμήματος 5 του κεφαλαίου II του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διεθνής δικαιοδοσία σε ατομικές συμβάσεις εργασίας», έχουν την έννοια ότι εφαρμόζονται σε αγωγή ασκηθείσα από υπάλληλο ο οποίος έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος κατά του εργοδότη που έχει την κατοικία του σε άλλο κράτος μέλος, στην περίπτωση κατά την οποία η σύμβαση εργασίας αποτέλεσε αντικείμενο διαπραγμάτευσης και συνήφθη στο κράτος μέλος της κατοικίας του υπαλλήλου και προέβλεπε ότι ο τόπος εκτέλεσης της εργασίας βρίσκεται στο κράτος μέλος του εργοδότη, μολονότι η εργασία αυτή ουδέποτε παρασχέθηκε για λόγο για τον οποίο ευθύνεται ο εργοδότης.
- 2) Οι διατάξεις του τμήματος 5 του κεφαλαίου II του κανονισμού 1215/2012 έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται στην εφαρμογή των εθνικών κανόνων διεθνούς δικαιοδοσίας επί αγωγής όπως η διαλαμβανόμενη στο σημείο 1 του διατακτικού της παρούσας απόφασης, ανεξαρτήτως του αν οι κανόνες αυτοί αποβαίνουν ευνοϊκότεροι για τον εργαζόμενο.
- 3) Το άρθρο 21, παράγραφος 1, στοιχείο β', σημείο i, του κανονισμού 1215/2012 έχει την έννοια ότι αγωγή όπως η διαλαμβανόμενη στο σημείο 1 του διατακτικού της παρούσας απόφασης μπορεί να ασκηθεί ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου στον οποίο ή από τον οποίο ο εργαζόμενος όφειλε, σύμφωνα με τη σύμβαση εργασίας, να εκπληρώσει, κατά το ουσιώδες μέρος τους, τις υποχρεώσεις του έναντι του εργοδότη του, με την επιφύλαξη του άρθρου 7, σημείο 5, του κανονισμού αυτού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 45 της 10.02.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Najvyšší súd Slovenskej republiky (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Slovak Telekom a.s. κατά Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

(Υπόθεση C-857/19) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή – Ανταγωνισμός – Άρθρο 102 ΣΛΕΕ – Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης – Κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και των εθνικών αρχών ανταγωνισμού – Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 – Άρθρο 11, παράγραφος 6 – Απώλεια της αρμοδιότητας των εθνικών αρχών ανταγωνισμού – Αρχή *ne bis in idem* – Άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης]

(2021/C 138/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Slovak Telekom a.s.

κατά

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 11, παράγραφος 6, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 και 102 ΣΛΕΕ], έχει την έννοια ότι οι αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών παύουν να είναι αρμόδιες για την εφαρμογή των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ αφ' ης στιγμής η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κινηθεί διαδικασία για την έκδοση απόφασης με την οποία διαπιστώνεται παράβαση των διατάξεων αυτών, υπό την προϋπόθεση ότι η τυπική αυτή πράξη αφορά τις ίδιες παραβάσεις των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ, οι οποίες φέρονται ως διαπραχθείσες από την ίδια ή τις ίδιες επιχειρήσεις στην ίδια ή στις ίδιες αγορές προϊόντων και στην ίδια ή στις ίδιες γεωγραφικές αγορές, κατά τη διάρκεια της ίδιας ή των ίδιων χρονικών περιόδων, με τις παραβάσεις που αποτελούν αντικείμενο της διαδικασίας ή των διαδικασιών που έχουν προηγουμένως κινηθεί από τις εν λόγω αρχές.
- 2) Η αρχή *ne bis in idem*, η οποία κατοχυρώνεται στο άρθρο 50 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται σε παραβάσεις του δικαίου του ανταγωνισμού, όπως η κατά το άρθρο 102 ΣΛΕΕ κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης, και απαγορεύει την εκ νέου καταδίκη επιχείρησης ή άσκηση δίωξης κατ' αυτής για αντίθετη προς τον ανταγωνισμό συμπεριφορά σε σχέση με την οποία είτε της έχει ήδη επιβληθεί κύρωση είτε κρίθηκε ότι δεν έχει ευθύνη με προγενέστερη απόφαση η οποία έχει πλέον καταστεί απρόσβλητη. Αντιθέτως, η αρχή αυτή δεν έχει εφαρμογή όταν μια επιχείρηση διώκεται και υφίσταται κυρώσεις, χωριστά και ανεξάρτητα, από μια αρχή ανταγωνισμού κράτους μέλους και από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, για παραβάσεις του άρθρου 102 ΣΛΕΕ που αφορούν διαφορετικές αγορές προϊόντων ή διαφορετικές γεωγραφικές αγορές, ή όταν μια αρχή ανταγωνισμού κράτους μέλους παύει να είναι αρμόδια, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 11, παράγραφος 6, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 1/2003.

⁽¹⁾ EE C 36 της 03.02.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Les Chirugiens-Dentistes de France κ.λπ. κατά *Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre*

(Υπόθεση C-940/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Αναγνώριση επαγγελματικών προσόντων – Οδηγία 2005/36/ΕΚ – Άρθρο 4στ, παράγραφος 6 – Εθνική ρύθμιση – Αποδοχή της δυνατότητας μερικής πρόσβασης σε κάποιο από τα επαγγέλματα που εμπίπτουν στον μηχανισμό αυτόματης αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων)

(2021/C 138/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Les Chirugiens-Dentistes de France, πρώην confédération nationale des syndicats dentaires, Confédération des Syndicats médicaux français, Fédération des Syndicats pharmaceutiques de France, Syndicat des Biologistes, Syndicat des laboratoires de biologie clinique Syndicat des Médecins libéraux, Union dentaire, Conseil national de l'Ordre des Chirugiens-Dentistes, Conseil national de l'Ordre des Masseurs-Kinésithérapeutes, Conseil national de l'Ordre des Infirmiers

κατά

Ministre des Solidarités et de la Santé, Ministre de l'Enseignement supérieur, de la Recherche et de l'Innovation, Premier ministre

Διατακτικό

Το άρθρο 4στ, παράγραφος 6, της οδηγίας 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2013/55/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε νομοθεσία η οποία δέχεται τη μερική πρόσβαση σε κάποιο από τα επαγγέλματα που εμπίπτουν στον μηχανισμό αυτόματης αναγνώρισης των επαγγελματικών προσόντων ο οποίος προβλέπεται με τις διατάξεις του τίτλου III, κεφάλαιο III, της οδηγίας αυτής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 77 της 09.03.2020.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2021 [αίτηση του Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — XI κατά *Caisse pour l'avenir des enfants*

(Υπόθεση C-129/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Κοινωνική πολιτική – Οδηγία 2010/18/ΕΕ – Αναθεωρημένα συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια – Εθνική ρύθμιση που εξαρτά τη χορήγηση δικαιώματος γονικής άδειας από την προϋπόθεση της απασχόλησης και της συνακόλουθης υποχρεωτικής ασφάλισης του εργαζομένου στον αντίστοιχο φορέα κοινωνικής ασφάλισης κατά την ημερομηνία γέννησης του παιδιού)

(2021/C 138/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

XI

κατά

Caisse pour l'avenir des enfants

Διατακτικό

Οι ρήτρες 1.1, 1.2 και 2.1, καθώς και η ρήτρα 3.1, στοιχείο β', της (αναθεωρημένης) συμφωνίας-πλαισίου της 18ης Ιουνίου 2009, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 2010/18/ΕΕ του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 2010, σχετικά με την εφαρμογή της αναθεωρημένης συμφωνίας-πλαισίου για τη γονική άδεια που συνήφθη από τις οργανώσεις BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP και CES και με την κατάργηση της οδηγίας 96/34/ΕΚ, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά τη χορήγηση δικαιώματος γονικής άδειας από την αδιάλειπτη εργασιακή απασχόληση του αιτούντος γονέα για χρονικό διάστημα τουλάχιστον δώδεκα μηνών αμέσως πριν από την έναρξη της γονικής άδειας. Αντιθέτως, οι ρήτρες αυτές αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά τη χορήγηση δικαιώματος γονικής άδειας από την προϋπόθεση να έχει ο γονέας την ιδιότητα του εργαζομένου κατά τον χρόνο γέννησης ή υιοθεσίας του παιδιού του.

(¹) EE C 191 της 08.06.2020.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2021 [αίτηση του Curtea de Apel București (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Krakvet sp. z o.o. sp.k. κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Υπόθεση C-108/19) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) – Οδηγία 2006/112/ΕΚ – Άρθρο 33 – Προσδιορισμός του τόπου πραγματοποίησης των φορολογητέων πράξεων – Παράδοση αγαθών με μεταφορά – Παράδοση αγαθών που αποστέλλονται ή μεταφέρονται από τον προμηθευτή ή από πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του – Πώληση μέσω διαδικτύου – Σύμβαση μεταφοράς των προϊόντων που συνήψε ο αγοραστής με εταιρία που του πρότεινε ο προμηθευτής]

(2021/C 138/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Krakvet sp. z o.o. sp.k.

κατά

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Διατακτικό

Το άρθρο 33 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι, όσον αφορά προϊόντα που πωλήθηκαν μέσω διαδικτύου από προμηθευτή εγκατεστημένο σε ένα κράτος μέλος προς αγοραστές που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος, όταν, για τους σκοπούς της μεταφοράς των προϊόντων αυτών, οι αγοραστές, σύμφωνα με επιλογές αποστολής που προτείνει ο προμηθευτής, επιλέγουν εταιρία προτεινόμενη στον διαδικτυακό τόπο με την οποία συνάπτουν άλλη σύμβαση διακριτή από τη σύμβαση αγοράς των προϊόντων που τους συνδέει με τον εν λόγω προμηθευτή, τότε τα προϊόντα αυτά πρέπει να θεωρηθούν ότι μεταφέρονται «από τον προμηθευτή ή από πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του», κατά την έννοια του άρθρου 33, στην περίπτωση που ο προμηθευτής διαδραματίζει πρωτεύοντα ρόλο όσον αφορά την πρωτοβουλία και την οργάνωση των βασικών σταδίων της μεταφοράς των προϊόντων, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των κρίσιμων περιστάσεων της διαφορά στην υπόθεση της κύριας δίκης.

(¹) EE C 172 της 20.5.2019.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 20ής Ιανουαρίου 2021 — CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-706/19 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως – Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Αγορά των συσκευασιών τροφίμων για λιανική πώληση – Αίτηση αναιρέσεως που βάλλει κατά του σκεπτικού – Αίτηση αναιρέσεως προδήλως απαράδεκτη)

(2021/C 138/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA, Coopbox Eastern s.r.o. (εκπρόσωποι: αρχικώς S. Bariatti, E. Cucchiara και A. Cutrupi, avvocati, στη συνέχεια E. Cucchiara, avvocato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Rossi και T. Vecchi, στη συνέχεια P. Rossi, G. Conte και C. Sjödin)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Οι CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC, Coopbox group SpA και Coopbox Eastern s.r.o. φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ EE C 383 της 11.11.2019.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2021 [αίτηση του Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά UC, TD

(Υπόθεση C-769/19) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Οδηγία 2012/13/ΕΕ – Δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών – Άρθρο 6 – Δικαίωμα ενημέρωσης των υπόπτων ή κατηγορουμένων σχετικά με τα δικαιώματά τους – Άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Εκδίκαση υπόθεσης εντός ευλόγου προθεσμίας – Εθνική νομοθεσία που προβλέπει την αναστολή της ποινικής διαδικασίας στην περίπτωση διαπίστωσης από το δικαστήριο τυπικά ελαττώματα στο κατηγορητήριο – Αναπομπή της υπόθεσης στην εισαγγελία για τη σύνταξη νέου κατηγορητηρίου – Παραδεκτό)

(2021/C 138/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Spetsializiran nakazatelen sad

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

UC, TD

μετέχουσα στη διαδικασία: Spetsializirana prokuratura

Διατακτικό

Το άρθρο 6, παράγραφοι 1, 3 και 4, της οδηγίας 2012/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με το δικαίωμα ενημέρωσης στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών, το άρθρο 47, δεύτερο εδάφιο, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης και το δικαίωμα σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική νομοθεσία η οποία, στην περίπτωση κατηγορητηρίου το οποίο παρουσιάζει πλημμέλειες, υπό την έννοια ότι το περιεχόμενό του περιέχει ασάφειες, ελλείψεις ή αντιφάσεις, δεν παρέχει στον εισαγγελέα καμία δυνατότητα να τις θεραπεύσει κατά την προπαρασκευαστική συζήτηση στο ακροατήριο, κατά την οποία αυτές διαπιστώνονται, και κατ' αυτόν τον τρόπο υποχρεώνει το δικαστήριο να αναστέλλει τη διαδικασία και να αναπέμψει την υπόθεση στην εισαγγελία για τη σύναξη νέου κατηγορητηρίου.

(¹) ΕΕ C 27 της 27.1.2020.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2021 — Camelia Manea κατά Μεταφραστικού Κέντρου των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-892/19 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως – Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Υπαλληλική υπόθεση – Έκτακτος υπάλληλος – Σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου – Απόφαση περί μη ανανεώσεως της συμβάσεως – Ανάκληση της αποφάσεως και έκδοση νέας αποφάσεως περί μη ανανεώσεως, παράγοντας αποτελέσματα από της ημερομηνίας εκδόσεως της πρώτης αποφάσεως – Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2021/C 138/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέιουσα: Camelia Manea (εκπρόσωπος: M.-A. Lucas, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Μεταφραστικό Κέντρο των Οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (CdT) (εκπρόσωποι: M. Garnier και J. Rikkert, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbaur, avocat)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως ως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη.
- 2) Καταδικάζει την Camelia Manea στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 161 της 11.5.2020.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Ιανουαρίου 2021 [αίτηση του Tribunal du travail de Nivelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — UF κατά Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

(Υπόθεση C-105/20) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου – Απόφαση περί παραπομπής – Έλλειψη διευκρινίσεων όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση επί των προδικαστικών ερωτημάτων προς επίλυση της διαφοράς της κύριας δίκης – Προδήλως απαράδεκτο της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως)

(2021/C 138/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail de Nivelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

UF

κατά

Partena, Assurances sociales pour travailleurs indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal du travail de Nivelles (Βέλγιο), με απόφαση της 3ης Φεβρουαρίου 2020, είναι προδήλως απαράδεκτη.

⁽¹⁾ EE C 175 της 25.5.2020.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofiyski rayonen sad (Βουλγαρία) στις 23 Σεπτεμβρίου 2020 — Ts.M.Ts., T.M.M.

(Υπόθεση C-455/20)

(2021/C 138/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski rayonen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Ts.M.Ts., T.M.M.

Με διάταξη της 27ης Ιανουαρίου 2021, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) διέγραψε την υπόθεση από το Πρωτόκολλό του.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Aragón (Ισπανία) στις 11 Δεκεμβρίου 2020 — ASADE — Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio κατά Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

(Υπόθεση C-676/20)

(2021/C 138/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Aragón

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ASADE — Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio

Καθού: Consejería de Sanidad de la Diputación General de Aragón

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης –ειδικότερα με το άρθρο 49 ΣΛΕΕ⁽¹⁾ και τα άρθρα 76 και 77 (σε συνδυασμό με το άρθρο 74 και το παράρτημα XIV) της οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014⁽²⁾– εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει στις αναθέτουσες αρχές να συνάπτουν συμφωνίες από κοινού δράσεως με ιδιωτικούς φορείς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα –και όχι μόνο με εθελοντικές οργανώσεις– για την παροχή κάθε είδους κοινωνικών υπηρεσιών υπέρ προσώπων έναντι επιστροφής των δαπανών, χωρίς να εφαρμόζουν τις διαδικασίες που προβλέπονται στην οδηγία σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων [2014/24/ΕΕ] και ανεξαρτήτως της εκτιμώμενης αξίας, τούτο δε απλώς κατόπιν χαρακτηρισμού των εν λόγω συμφωνιών ως μη συμβατικών;
- 2) Είναι συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης –ειδικότερα με το άρθρο 49 ΣΛΕΕ και τα άρθρα 76 και 77 (σε συνδυασμό με το άρθρο 74 και το παράρτημα XIV) της οδηγίας 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014– εθνική ρύθμιση η οποία, όσον αφορά την παροχή γενικού συμφέροντος υπηρεσιών υγείας ή κοινωνικών υπηρεσιών, επιτρέπει την παράκαμψη της νομοθεσίας σχετικά με τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων με την εφαρμογή της μεθόδου της από κοινού δράσεως, συμπληρωματικώς προς τη διαχείριση με ίδια μέσα ή καθ' υποκατάσταση της διαχείρισης αυτής, όχι για λόγους καταλληλότητας της μεθόδου για την προσήκουσα παροχή της εν λόγω υπηρεσίας αλλά με σκοπό την επίτευξη συγκεκριμένων στόχων κοινωνικής πολιτικής, οι οποίοι αφορούν τον τρόπο παροχής ή στους οποίους πρέπει να ανταποκρίνεται ο φορέας προκειμένου να επιλεγεί για την παροχή της υπηρεσίας, τούτο δε ακόμη και όταν οι αρχές της δημοσιότητας, του ανταγωνισμού και της διαφάνειας παραμένουν σε ισχύ;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, έχει το δίκαιο της Ένωσης –ειδικότερα οι προπαρατεθείσες διατάξεις καθώς και το άρθρο 15, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά⁽³⁾– την έννοια ότι επιτρέπει να επιφυλάσσεται η εν λόγω μέθοδος δράσεως αποκλειστικώς υπέρ φορέων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα –και όχι μόνο υπέρ εθελοντικών οργανώσεων–, ακόμη και όταν τηρείται η αρχή της διαφάνειας και της δημοσιότητας;
- 4) Λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 15, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας για τις υπηρεσίες [2006/123/ΕΚ], μπορεί να θεωρηθεί ότι η παροχή διακριτικής ευχέρειας στις αναθέτουσες αρχές να χρησιμοποιούν την από κοινού δράση για την ανάθεση της διαχείρισεως κοινωνικών υπηρεσιών και υπηρεσιών υγείας σε φορείς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ισοδυναμεί με το να εξαρτάται η πρόσβαση στην παροχή των υπηρεσιών αυτών από τη νομική μορφή του φορέα; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο αμέσως προηγούμενο ερώτημα, είναι έγκυρη, υπό το πρίσμα του άρθρου 15, παράγραφος 7, της οδηγίας για τις υπηρεσίες, εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη, ως προς την οποία το κράτος δεν έχει κοινοποιήσει στην Επιτροπή την πρόβλεψη απαιτήσεως για συγκεκριμένη νομική μορφή;
- 5) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα προηγούμενα ερωτήματα, έχουν τα άρθρα 49 και 56 ΣΛΕΕ, τα άρθρα 76 και 77 (σε συνδυασμό με το άρθρο 74 και το παράρτημα XIV) της οδηγίας σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων [2014/24/ΕΕ] και το άρθρο 15, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, την έννοια ότι επιτρέπουν στις αναθέτουσες αρχές, για τους σκοπούς της επιλογής φορέα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα (και όχι μόνο εθελοντικής οργανώσεως) με τον οποίο συνάπτεται συμφωνία από κοινού δράσεως για την παροχή κάθε είδους κοινωνικών υπηρεσιών υπέρ προσώπων –πέραν των προβλεπόμενων στο άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο ι', της εν λόγω οδηγίας– να συμπεριλαμβάνουν μεταξύ των κριτηρίων επιλογής το να είναι αυτός εγκατεστημένος στον τόπο ή τη γεωγραφική περιοχή όπου πρόκειται να παρασχεθεί η υπηρεσία;

⁽¹⁾ ΕΕ 2012, C 326, σ. 47.

⁽²⁾ Οδηγία σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 94, σ. 65).

⁽³⁾ ΕΕ 2006, L 376, σ. 36.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court (Ιρλανδία) στις 4 Ιανουαρίου 2021 — FS κατά Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment affairs, Minister for Social Protection

(Υπόθεση C-3/21)

(2021/C 138/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court (Ιρλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: FS

Καθών: Chief Appeals Officer, Social Welfare Appeals Office, Minister for Employment Affairs, Minister for Social Protection

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Περιλαμβάνεται στην έννοια της «αίτησης» του άρθρου 81 του κανονισμού 883/2004 ⁽¹⁾ η συνεχιζόμενη είσπραξη παροχής περιοδικώς καταβαλλόμενης από ένα κράτος μέλος (ενώ η παροχή θα έπρεπε να καταβάλλεται από άλλο κράτος μέλος) κάθε φορά που η παροχή αυτή καταβάλλεται, ακόμη και μετά από την αρχική αίτηση και την αρχική απόφαση του πρώτου κράτους μέλους περί χορήγησης της παροχής;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, εάν αίτηση για παροχή κοινωνικής ασφάλισης υποβλήθηκε εσφαλμένα στο κράτος μέλος καταγωγής, ενώ θα έπρεπε να έχει υποβληθεί σε άλλο κράτος μέλος, έχει η υποχρέωση του δεύτερου κράτους μέλους, σύμφωνα με το άρθρο 81 του κανονισμού 883/2004 (και, συγκεκριμένα, η υποχρέωση του δεύτερου κράτους μέλους να κάνει δεκτές τις αιτήσεις που υποβλήθηκαν στο κράτος μέλος καταγωγής), την έννοια ότι είναι εντελώς ανεξάρτητη από την υποχρέωση του αιτούντος να παρέχει ακριβείς πληροφορίες σχετικά με τον τόπο κατοικίας του σύμφωνα με το άρθρο 76, παράγραφος 4, του κανονισμού 883/2004, με αποτέλεσμα αίτηση που υποβλήθηκε εσφαλμένα στο κράτος μέλος καταγωγής να πρέπει να γίνει δεκτή από το δεύτερο κράτος μέλος κατά την έννοια του άρθρου 81, παρά την παράλειψη του αιτούντος να παράσχει ακριβείς πληροφορίες σχετικά με τον τόπο κατοικίας του, σύμφωνα με το άρθρο 76, παράγραφος 4, εντός της προβλεπόμενης από τη νομοθεσία του δεύτερου κράτους μέλους προθεσμίας για την υποβολή της σχετικής αίτησης;
- 3) Συνεπάγεται η ισχύουσα στο δίκαιο της Ένωσης γενική αρχή της αποτελεσματικότητας ότι η πρόσβαση στα δικαιώματα που απορρέουν από το δίκαιο της Ένωσης καθίσταται αναποτελεσματική υπό περιστάσεις όπως αυτές της παρούσας διαδικασίας (και συγκεκριμένα, οσάκις πολίτης της Ένωσης ασκεί το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας κατά παράβαση της υποχρέωσης, βάσει του άρθρου 76, παράγραφος 4, ενημέρωσης των φορέων κοινωνικής πρόνοιας του κράτους μέλους καταγωγής σχετικά με την αλλαγή του κράτους κατοικίας), λόγω της εφαρμογής διατάξεως του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο ασκείται το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας η οποία εξαρτά την αναδρομική καταβολή του επιδόματος τέκνου από την υποβολή εκ μέρους του πολίτη της Ένωσης αίτησης για την εν λόγω παροχή στο δεύτερο κράτος μέλος εντός της προθεσμίας δώδεκα μηνών η οποία προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supreme Court (Ιρλανδία) στις 14 Ιανουαρίου 2021 — SRS, AA κατά Minister for Justice and Equality

(Υπόθεση C-22/21)

(2021/C 138/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείοντες: SRS, AA

Αναιρεσίβλητος: Minister for Justice and Equality

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Μπορεί η έννοια του προσώπου που ζει υπό τη στέγη πολίτη της Ένωσης, κατά το άρθρο 3 της οδηγίας 2004/38/EK ⁽¹⁾, να οριστεί κατά τρόπο ώστε να επιτρέπεται η καθολική εφαρμογή της σε ολόκληρη την Ένωση και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, ποιος είναι αυτός ο ορισμός;
2. Αν δεν είναι δυνατόν να οριστεί αυτή η έννοια, βάσει ποιων κριτηρίων πρέπει οι δικαστές να εξετάζουν αποδεικτικά στοιχεία ούτως ώστε τα εθνικά δικαστήρια να δύνανται να αποφασίζουν, λαμβάνοντας υπόψη συγκεκριμένες και σαφείς παραμέτρους, αν ένα πρόσωπο ζει ή όχι υπό τη στέγη πολίτη της Ένωσης, για τους σκοπούς της ελεύθερης κυκλοφορίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/38/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (ΕΕ 2004, L 158, σ. 77).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sofiyski gradski sad (Βουλγαρία) στις
4 Φεβρουαρίου 2021 — Ποινική διαδικασία κατά ΚΤ**

(Υπόθεση C-71/21)

(2021/C 138/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Sofiyski gradski sad

Εκζητούμενος

ΚΤ

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επιτρέπουν οι διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφοι 2 και 3, της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας της Ισλανδίας και του Βασιλείου της Νορβηγίας για τη διαδικασία παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ισλανδίας και Νορβηγίας την έκδοση νέου εντάλματος συλλήψεως στο πλαίσιο ποινικής διώξεως στην ίδια υπόθεση κατά προσώπου του οποίου την παράδοση αρνήθηκε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 3, της Συμφωνίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών;
- 2) Επιτρέπουν οι διατάξεις του άρθρου 1, παράγραφος 3, της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Δημοκρατίας της Ισλανδίας και του Βασιλείου της Νορβηγίας για τη διαδικασία παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ισλανδίας και Νορβηγίας καθώς και των άρθρων 21, παράγραφος 1, και 67, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των άρθρων 6 και 45, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται ένταλμα συλλήψεως να αποφανθεί εκ νέου επί της ουσίας υποθέσεως, στο πλαίσιο της οποίας άλλο κράτος μέλος αρνήθηκε την παράδοση του ίδιου προσώπου προς τον σκοπό της ποινικής διώξεώς του στην ίδια υπόθεση, εφόσον ο καταζητούμενος άσκησε προηγούμενος το δικαίωμά του ελεύθερης κυκλοφορίας και μετοίκησε από το κράτος το οποίο αρνήθηκε την παράδοση στο κράτος προς το οποίο απευθύνεται το νέο ένταλμα συλλήψεως;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Senāts) (Λετονία) στις
4 Φεβρουαρίου 2021 — SIA «PRODEX» κατά Valsts ieņēmumu dienests**

(Υπόθεση C-72/21)

(2021/C 138/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa (Senāts)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα πρωτοδίκως και αναιρεσείουσα: SIA «PRODEX»

Καθής πρωτοδίκως και αναιρεσίβλητη: Valsts ieņēmumu dienests

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η συνδυασμένη ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1006/2011 ⁽²⁾ της Επιτροπής, της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, την έννοια ότι η διάκριση 4418 20 της συνδυασμένης ονοματολογίας μπορεί να περιλαμβάνει πλαίσια πόρτας, περβάζια πόρτας και κατώφλια ως χωριστά εμπορεύματα;
- 2) Υπό το πρίσμα του κανόνα 2, στοιχείο α', πρώτη περίοδος, των γενικών κανόνων για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I, μέρος πρώτο, τίτλος I, τμήμα Α, του κανονισμού (ΕΕ) 1006/2011 της Επιτροπής, της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, περί τροποποίησης του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, μπορεί η διάκριση 4418 20 της συνδυασμένης ονοματολογίας να περιλαμβάνει πλαίσια και περβάζια πόρτας, σανίδες πόρτας και κατώφλια που δεν είναι τελειωμένα, με την προϋπόθεση ότι εμφανίζουν τα ουσιώδη χαρακτηριστικά των πλαισίων πόρτας, των περβαζιών πόρτας και των κατωφλίων που είναι πλήρη και τελειωμένα;
- 3) Όσον αφορά την κατάταξη των επίμαχων στην κύρια δίκη πλακών-διαφραγμάτων από ξύλο και πήχων από απλό ξύλο από το περίγραμμα και διακοσμητικό τελείωμα (φινίρισμα) των οποίων προκύπτει μεν αντικειμενικά ότι προορίζονται για χρήση στην κατασκευή θυρών, πλαισίων πόρτας, περβαζιών πόρτας και κατωφλίων, αλλά τα οποία, πριν από τη συναρμολόγηση της πόρτας, πρέπει να κόβονται, με σκοπό την προσαρμογή του μήκους τους, και στα οποία πρέπει να προβλέπονται θέσεις για τη σύνδεση και, αν είναι αναγκαίο, για τους μεντεσέδες και τις κλειδαριές, πρέπει να γίνει δεκτή η εφαρμογή της διάκρισης 4418 20 ή, ανάλογα με τα χαρακτηριστικά των συγκεκριμένων πλακών-διαφραγμάτων ή πήχων, των διακρίσεων 4411 και 4412 της συνδυασμένης ονοματολογίας;

⁽¹⁾ ΕΕ 1987, L 256, σ. 1.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1006/2011 της Επιτροπής, της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, περί τροποποίησης του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 2011, L 282, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administratīvā apgabaltiesa (Λεττονία) την
1η Φεβρουαρίου 2021 — AS «PrivatBank», A, B, Unimain Holdings Limited κατά Finanšu un kapitāla
tirgus komisija**

(Υπόθεση C-78/21)

(2021/C 138/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Administratīvā apgabaltiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: AS «PrivatBank», A, B, Unimain Holdings Limited

Καθή: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορούν να θεωρηθούν ως κινήσεις κεφαλαίων, κατά την έννοια του άρθρου 63, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και τα χρηματοδοτικά δάνεια και πιστώσεις, καθώς και οι πράξεις σε τρεχούμενους λογαριασμούς και οι καταθέσεις σε χρηματοπιστωτικά ιδρύματα (συμπεριλαμβανομένων των τραπεζών), που μνημονεύονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 88/361/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, για τη θέση σε εφαρμογή του άρθρου 67 της Συνθήκης [ΕΚ] ⁽¹⁾;
- 2) Συνιστά περιορισμός (ο οποίος δεν απορρέει ευθέως από τη νομοθεσία του κράτους μέλους), που επιβάλλεται από την αρμόδια αρχή κράτους μέλους και βάσει του οποίου απαγορεύεται σε συγκεκριμένο πιστωτικό ίδρυμα η σύναψη επιχειρηματικών σχέσεων και επιβάλλεται υποχρέωση λύσεως των ήδη συναφθεισών τέτοιων σχέσεων με πρόσωπα τα οποία δεν είναι υπήκοοι της Δημοκρατίας της Λεττονίας, μέτρο επιβαλλόμενο από κράτος μέλος, κατά την έννοια του άρθρου 63, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο, ως εκ τούτου, ενέχει περιορισμό της αρχής της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων μεταξύ κρατών μελών, η οποία κατοχυρώνεται στην εν λόγω διάταξη;
- 3) Δικαιολογείται ο περιορισμός της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων, την οποία εγγυάται το άρθρο 63, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από τον σκοπό της πρόληψης της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος της Ένωσης για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, ο οποίος διατυπώνεται στο άρθρο 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής ⁽²⁾;
- 4) Είναι το μέσο που επιλέγει το κράτος μέλος –ήτοι η επιβολή σε συγκεκριμένο πιστωτικό ίδρυμα απαγορεύσεως συνάψεως επιχειρηματικών σχέσεων και υποχρεώσεως λύσεως των ήδη συναφθεισών τέτοιων σχέσεων με πρόσωπα τα οποία δεν είναι υπήκοοι ορισμένου κράτους μέλους (της Δημοκρατίας της Λεττονίας)– πρόσφορο προς επίτευξη του σκοπού του άρθρου 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής, και, συνιστά, ως εκ τούτου, παρέκκλιση βάσει του άρθρου 65, παράγραφος 1, στοιχείο β', της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

⁽¹⁾ ΕΕ 1988, L 178, σ. 5.

⁽²⁾ ΕΕ 2015, L 141, σ. 73.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **tribunal du travail de Liège (Βέλγιο)** στις **15 Φεβρουαρίου 2021** — **VW κατά Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)**

(Υπόθεση C-92/21)

(2021/C 138/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal du travail de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: VW

Καθή: Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

Προδικαστικά ερωτήματα

Συνιστά αποτελεσματική προσφυγή δυνάμει του άρθρου 27 του κανονισμού Δουβλίνο III ⁽¹⁾ ένδικο βοήθημα του εθνικού δικαίου το οποίο διαθέτει ο αιτών άσυλο που καλείται να υποβάλει προς εξέταση την αίτησή του διεθνούς προστασίας σε άλλο κράτος μέλος, και το οποίο δεν παράγει κανένα ανασταλτικό αποτέλεσμα και μπορεί να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα μόνο σε περίπτωση στερήσεως της ελευθερίας του ενόψει επικείμενης μεταφοράς;

Έχει η αποτελεσματική προσφυγή που προβλέπεται στο άρθρο 27 του κανονισμού Δουβλίνο III την έννοια ότι απαγορεύει μόνον την εφαρμογή μέτρου υποχρεωτικής μεταφοράς για όσο χρονικό διάστημα εκκρεμεί η εξέταση της προσφυγής κατά της εν λόγω αποφάσεως μεταφοράς ή ότι απαγορεύει οποιοδήποτε προπαρασκευαστικό της απομακρύνσεως μέτρο, όπως η μετακίνηση σε κέντρο που διασφαλίζει την εφαρμογή της διαδικασίας επιστροφής των αιτούντων άσυλο που έχουν κληθεί να υποβάλουν προς εξέταση την αίτηση ασύλου σε άλλο κράτος μέλος;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από άπατριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Bremen (Γερμανία) στις
16 Φεβρουαρίου 2021 — DM κατά CTS Eventim AG & Co. KGaA**

(Υπόθεση C-96/21)

(2021/C 138/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Bremen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: DM

Εναγομένη: CTS Eventim AG & Co. KGaA

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 16, στοιχείο ιβ', της οδηγίας 2011/83/ΕΕ ⁽¹⁾ την έννοια ότι, για τον αποκλεισμό του δικαιώματος υπαναχωρήσεως του καταναλωτή, δεν απαιτείται ο έμπορος να παρέχει άμεσα στον καταναλωτή μια υπηρεσία σχετιζόμενη με δραστηριότητες αναψυχής, αλλά αρκεί να του πωλεί δικαίωμα προσβάσεως σε τέτοια υπηρεσία;

⁽¹⁾ Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2011, L 304, σ. 64).

Προσφυγή της 26ης Φεβρουαρίου 2021 — Τσεχική Δημοκρατία κατά Πολωνίας**(Υπόθεση C-121/21)**

(2021/C 138/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: M. Smolek, L. Dvořáková και J. Vlášil)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας:

- καθόσον κατέστησε δυνατή την παράταση της ισχύος της άδειας εξόρυξης λιγνίτη κατά 6 έτη χωρίς εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2011/92 ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφοι 4 έως 6, το άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και τα άρθρα 6, 7, 8 και 9 της εν λόγω οδηγίας·
- καθόσον κατέστησε δυνατό τον αποκλεισμό του ενδιαφερομένου κοινού από τη διαδικασία χορήγησης άδειας εξόρυξης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφοι 2 έως 7, του άρθρου 7, παράγραφος 5, του άρθρου 8, του άρθρου 9 και του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/92·
- καθόσον κήρυξε την απόφαση για την εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων (απόφαση ΕΠΕ) άμεσα εκτελεστή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/92·
- καθόσον δεν προέβλεψε με την απόφαση ΕΠΕ τη δυνατότητα διεξαγωγής διαδικασίας σε περίπτωση μη χορήγησης έγκρισης για την εφαρμογή στα οικεία υδατικά συστήματα των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 5, της οδηγίας 2000/60 ⁽²⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο ii, και στοιχείο β', σημείο ii, της οδηγίας 2000/60·
- καθόσον κατέστησε αδύνατη τη συμμετοχή του ενδιαφερομένου κοινού και της Τσεχικής Δημοκρατίας στη διαδικασία χορήγησης της ισχύουσας μέχρι το 2026 άδειας εξόρυξης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφοι 2 έως 7, του άρθρου 7, παράγραφοι 1, 2 και 5, και του άρθρου 8 της οδηγίας 2011/92·
- καθόσον δεν δημοσίευσε την ισχύουσα μέχρι το 2026 άδεια εξόρυξης και καθόσον δεν την κοινοποίησε στην Τσεχική Δημοκρατία σε κατανοητή μορφή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2011/92·
- καθόσον δεν κατέστησε δυνατή την κίνηση ένδικης διαδικασίας ελέγχου της ισχύουσας μέχρι το 2026 άδειας εξόρυξης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/92·
- καθόσον δεν δημοσίευσε την ισχύουσα μέχρι το 2026 άδεια εξόρυξης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/4 ⁽³⁾·
- καθόσον δεν παρέσχε πλήρη στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία χορήγησης της ισχύουσας μέχρι το 2026 άδειας εξόρυξης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ·
- καθόσον δεν συνεκτίμησε δεόντως την απόφαση ΕΠΕ με την ισχύουσα μέχρι το 2026 άδεια εξόρυξης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/92·
- καθόσον δεν προσδιόρισε επαρκώς όλους τους περιβαλλοντικούς όρους με την ισχύουσα μέχρι το 2026 άδεια εξόρυξης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8α, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2011/92.

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει λόγους στηριζόμενους σε παράβαση της οδηγίας 2011/92, της οδηγίας 2000/60 και της οδηγίας 2003/4, καθώς και σε παραβίαση της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (αρχή της καλόπιστης συνεργασίας).

1. Η Δημοκρατία της Πολωνίας θέσπισε στην εθνική νομοθεσία διατάξεις σύμφωνα με τις οποίες επιτρέπεται η παράταση της ισχύος της άδειας εξόρυξης λιγνίτη κατά 6 έτη χωρίς να απαιτείται διενέργεια εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων και σύμφωνα με τις οποίες η διαδικασία χορήγησης άδειας εξόρυξης είναι, ως επί το πλείστον, μη δημόσια. Πράττοντας τούτο, παρέβη την οδηγία 2011/92.
2. Η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη την οδηγία 2011/92 διότι κήρυξε άμεσα εκτελεστή την απόφαση για τους περιβαλλοντικούς όρους του έργου που συνίστατο στην παράταση της διάρκειας και στην επέκταση των εξορυκτικών δραστηριοτήτων στο ορυχείο Τιγόν μέχρι το 2044, με συνέπεια να αποκλειστεί, στην περίπτωση της απόφασης αυτής, η δυνατότητα αποτελεσματικής έννομης προστασίας. Επιπλέον, η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη την οδηγία 2000/60 διότι η απόφαση για τους περιβαλλοντικούς όρους δεν καλύπτει επαρκώς τη συνολική χρονική διάρκεια του έργου από πλευράς επιπτώσεων της εξόρυξης στην κατάσταση των υδατικών συστημάτων.
3. Η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη την οδηγία 2011/92 διότι κατέστησε αδύνατη τη συμμετοχή του ενδιαφερομένου κοινού και της Τσεχικής Δημοκρατίας στη διαδικασία χορήγησης οριστικής άδειας εξόρυξης στο λιγνιτωρυχείο Τιγόν μέχρι το 2026, διότι δεν δημοσίευσε την εκδοθείσα άδεια και την απέστειλε στην Τσεχική Δημοκρατία με καθυστέρηση και σε ατελή μορφή, διότι το πολωνικό δίκαιο εμποδίζει τον έλεγχο της άδειας αυτής από το ενδιαφερόμενο κοινό, και, επιπλέον, διότι με την άδεια αυτή δεν συνεκτιμήθηκαν δεόντως οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις. Πράττοντας τούτο, η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη επίσης την οδηγία 2003/4 και παραβίασε την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ.

(¹) Οδηγία 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ 2012, L 26, σ. 1).

(²) Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (ΕΕ 2000, L 327, σ. 1).

(³) Οδηγία 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2003, L 41, σ. 26).

Προσφυγή της 11ης Μαρτίου 2021 — Ουγγαρία κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-156/21)

(2021/C 138/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: Μ. Ζ. Fehér και Μ. Μ. Tátrai)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2092 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2020, περί γενικού καθεστώτος αρεσιμότητας για την προστασία του προϋπολογισμού της Ένωσης (¹),

επικουρικώς,

— να ακυρώσει τις ακόλουθες διατάξεις του κανονισμού 2020/2092:

— άρθρο 4, παράγραφος 1,

— άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο η’.

- άρθρο 5, παράγραφος 2,
 - άρθρο 5, παράγραφος 3, προτελευταία περίοδος,
 - άρθρο 5, παράγραφος 3, τελευταία περίοδος,
 - άρθρο 6, παράγραφοι 3 και 8,
- και
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Πρώτος λόγος, στηριζόμενος στον ακατάλληλο χαρακτήρα της νομικής βάσης του κανονισμού και σε έλλειψη κατάλληλης νομικής βάσης

Το άρθρο 322, παράγραφος 1, στοιχείο α', ΣΛΕΕ, διάταξη η οποία ορίστηκε ως νομική βάση του προσβαλλόμενου κανονισμού, παρέχει στον νομοθέτη της Ένωσης την δυνατότητα να θεσπίζει τους δημοσιονομικούς κανονισμούς σχετικά με την εκτέλεση του προϋπολογισμού της Ένωσης· ωστόσο, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν περιλαμβάνει διατάξεις αυτού του είδους. Κατά συνέπεια, η νομική βάση του κανονισμού αυτού είναι ακατάλληλη, με αποτέλεσμα ο κανονισμός να στερείται κατάλληλης νομικής βάσης.

2. Δεύτερος λόγος, στηριζόμενος σε παράβαση του άρθρου 7 ΣΕΕ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 4, παράγραφος 1, ΣΕΕ, 5, παράγραφος 2, ΣΕΕ, 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ και 269 ΣΛΕΕ

Η διαδικασία την οποία θεσπίζει ο προσβαλλόμενος κανονισμός αποτελεί εξειδίκευση, όσον αφορά συγκεκριμένη περίπτωση, της διαδικασίας την οποία προβλέπει το άρθρο 7 ΣΕΕ, την οποία δεν επιτρέπει το άρθρο 7 ΣΕΕ. Η ίδια η θέσπιση, με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, παράλληλης διαδικασίας παραβιάζει και παρακάμπτει το άρθρο 7 ΣΕΕ. Ταυτοχρόνως, η θεσπισθείσα με τον προσβαλλόμενο κανονισμό διαδικασία είναι αντίθετη προς την κατανομή των αρμοδιοτήτων κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, ΣΕΕ, παραβιάζει την αρχή της δοτής αρμοδιότητας που προβλέπει το άρθρο 5, παράγραφος 2, ΣΕΕ και την αρχή της θεσμικής ισορροπίας κατά το άρθρο 13, παράγραφος 2, ΣΕΕ, και παραβιάζει το άρθρο 269 ΣΛΕΕ εξαιτίας της ανάθεσης εξουσιών στο Δικαστήριο.

3. Τρίτος λόγος, στηριζόμενος σε παραβίαση των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης περί ασφάλειας δικαίου και σαφήνειας των κανονιστικών πράξεων

Οι βασικές έννοιες τις οποίες χρησιμοποιεί ο προσβαλλόμενος κανονισμός, εν μέρει, δεν είναι ορισμένες και, εν μέρει, δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο ενιαίου ορισμού και, για τον λόγο αυτό, δεν προσφέρονται για τη στήριξη των εκτιμήσεων που μπορούν να πραγματοποιηθούν και των μέτρων που μπορούν να ληφθούν βάσει του κανονισμού αυτού ή για την παροχή στα κράτη μέλη της δυνατότητας να προσδιορίσουν με την απαιτούμενη βεβαιότητα, με γνώμονα τον κανονισμό, των ενεργειών που οφείλουν να αναλάβουν όσον αφορά τις έννομες τάξεις τους ή τη λειτουργία των αρχών τους. Ομοίως, πολλές διατάξεις του κανονισμού αυτού, τόσο μεμονωμένα όσο και λαμβανόμενες από κοινού, συνεπάγονται τέτοιο βαθμό ανασφάλειας δικαίου όσον αφορά την εφαρμογή του προσβαλλόμενου κανονισμού ώστε παραβιάζουν τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης περί ασφάλειας δικαίου και σαφήνειας των κανονιστικών πράξεων.

4. Τέταρτος λόγος, ο οποίος αφορά την ακύρωση του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του προσβαλλόμενου κανονισμού παρέχει τη δυνατότητα θέσπισης μέτρων σε περίπτωση κινδύνου για τον προϋπολογισμό της Ένωσης ή για τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης. Ελλείψει συγκεκριμένης προσβολής ή συγκεκριμένου αντικτυπου, η εφαρμογή των δυνάμεων να ληφθούν μέτρων δυνάμει του προσβαλλόμενου κανονισμού δύναται να θεωρηθεί δυσανάλογη. Ομοίως, η διάταξη αυτή παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

5. Πέμπτος λόγος, ο οποίος αφορά την ακύρωση του άρθρου 4, παράγραφος 2, στοιχείο η', του κανονισμού

Το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο η', του προσβαλλόμενου κανονισμού παρέχει επίσης τη δυνατότητα, όταν συντρέχουν άλλες καταστάσεις ή πρακτικές των αρχών των κρατών μελών που άπτονται της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης του προϋπολογισμού της Ένωσης ή της προστασίας των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης, εκτίμησης του αν υπάρχει παραβίαση των αρχών του κράτους δικαίου και λήψης μέτρων, πράγμα το οποίο, ελλείψει ακριβούς ορισμού των πρακτικών και των καταστάσεων για τις οποίες δύναται να επιβληθούν κυρώσεις, παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

6. Έκτος λόγος, ο οποίος αφορά την ακύρωση του άρθρου 5, παράγραφος 2, του κανονισμού

Σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 2, του προσβαλλόμενου κανονισμού, σε περίπτωση λήψης μέτρων σε σχέση με κράτος μέλος, δηλαδή, όταν το κράτος μέλος στερείται των κονδυλίων που προέρχονται από τον προϋπολογισμό της Ένωσης, δεν απαλλάσσεται η κυβέρνηση του οικείου κράτους μέλους από την υποχρέωσή του να συνεχίσει τη χρηματοδότηση των τελικών αποδεκτών των προγραμμάτων σύμφωνα με τα ήδη συμφωνηθέντα. Τούτο, αφενός, είναι αντίθετο προς τη νομική βάση του κανονισμού, καθόσον επιβάλλει υποχρέωση η οποία επιβαρύνει τους προϋπολογισμούς των κρατών μελών και, αφετέρου, παραβιάζει τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης όσον αφορά το δημοσιονομικό έλλειμμα όπως επίσης και την αρχή της ισότητας μεταξύ των κρατών μελών.

7. Έβδομος λόγος, ο οποίος αφορά την ακύρωση του άρθρου 5, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, του κανονισμού

Σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα προς λήψη μέτρα λαμβάνουν υπόψη τη φύση, τη διάρκεια, τη σοβαρότητα και την έκταση των παραβιάσεων των αρχών του κράτους δικαίου, πράγμα το οποίο θέτει εν αμφιβόλω τη σχέση μεταξύ της διαπιστούμενης παραβίασης των αρχών του κράτους δικαίου και του συγκεκριμένου αντίκτυπου επί του προϋπολογισμού της Ένωσης ή των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης και, για τον λόγο αυτό, δεν συνάδει με τη νομική βάση του κανονισμού και με το άρθρο 7 ΣΕΕ. Ομοίως, το γεγονός ότι τα μέτρα δεν ορίζονται με την ενδεδειγμένη ακρίβεια παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

8. Όγδοος λόγος, ο οποίος αφορά την ακύρωση του άρθρου 5, παράγραφος 3, τελευταία περίοδος, του κανονισμού

Σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 3, τελευταία περίοδος, του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα προς λήψη μέτρα στοχεύουν, στο μέτρο του δυνατού, τις δράσεις της Ένωσης που επηρεάζονται από τις παραβιάσεις των αρχών του κράτους δικαίου, πράγμα το οποίο δεν διασφαλίζει την ύπαρξη άμεσης σχέσης μεταξύ της διαπιστούμενης στη συγκεκριμένη περίπτωση παραβίασης των αρχών του κράτους δικαίου και των προς λήψη μέτρων και, για τον λόγο αυτό, παραβιάζει τόσο την αρχή της αναλογικότητας όσο και, λόγω του ανεπαρκούς καθορισμού της σχέσης μεταξύ της διαπιστούμενης στη συγκεκριμένη περίπτωση παραβίασης των αρχών του κράτους δικαίου και των προς λήψη μέτρων, της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

9. Ένατος λόγος, ο οποίος αφορά την ακύρωση του άρθρου 6, παράγραφοι 3 και 8, του κανονισμού

Σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφοι 3 και 8, του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή, κατά την αξιολόγηση που πραγματοποιεί, λαμβάνει υπόψη σχετικές πληροφορίες από διαθέσιμες πηγές, μεταξύ των οποίων αποφάσεις, συμπεράσματα και συστάσεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και άλλων συναφών διεθνών οργανισμών και άλλων αναγνωρισμένων θεσμικών φορέων, κατά δε την αξιολόγηση της αναλογικότητας των μέτρων που πρόκειται να επιβληθούν, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη τις προαναφερθείσες πληροφορίες και κατευθύνσεις, πράγμα το οποίο δεν συνιστά ορισμό με την προσήκουσα ακρίβεια των πληροφοριών των οποίων γίνεται χρήση. Το γεγονός ότι οι αναφορές και οι πηγές τις οποίες χρησιμοποιεί η Επιτροπή δεν ορίζονται προσηκόντως παραβιάζει την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

(¹) ΕΕ 2020, L 4331, σ. 1.

Προσφυγή της 11ης Μαρτίου 2021 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-157/21)

(2021/C 138/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει στο σύνολό του τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2092 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2020, περί γενικού καθεστώτος αιρεσιμότητας για την προστασία του προϋπολογισμού της Ένωσης (¹).

— να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Λόγος στηριζόμενος στην έλλειψη έγκυρης νομικής βάσης του κανονισμού 2020/2092.

Η Πολωνία υποστηρίζει ότι ένας κανονισμός εκδιδόμενος βάσει του άρθρου 322, παράγραφος 1, στοιχείο α', ΣΛΕΕ, δεν μπορεί να ορίζει τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης της παραβίασης των θεμελιωδών αρχών του κράτους δικαίου ούτε να εξουσιοδοτεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να διαπιστώνουν την παραβίαση των αρχών αυτών από τα κράτη μέλη και, κατά συνέπεια, να λαμβάνουν, με εκτελεστικές πράξεις, μέτρα για την προστασία του προϋπολογισμού της Ένωσης. Εκτός αυτού, η Πολωνία προβάλλει ότι ο μηχανισμός που δημιουργήθηκε δεν πληροί τις προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να πληροί ο μηχανισμός αμεσότητας, και επομένως πρόκειται για μηχανισμό επιβολής κυρώσεων στα κράτη μέλη λόγω μη τήρησης των υποχρεώσεων που υπέχουν από τη Συνθήκη.

- 2) Επικουρικώς, σε περίπτωση που το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι ο νομοθέτης έχει αρμοδιότητα να εκδώσει τον κανονισμό 2020/2092, προβάλλεται λόγος στηριζόμενος σε εσφαλμένη νομική βάση του κανονισμού αυτού.
- 3) Επικουρικώς, σε περίπτωση που το Δικαστήριο διαπιστώσει ότι ο νομοθέτης έχει αρμοδιότητα να εκδώσει τον κανονισμό 2020/2092, προβάλλεται λόγος στηριζόμενος σε παράβαση του πρωτοκόλλου (αριθ. 2) σχετικά με την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας.
- 4) Λόγος στηριζόμενος σε παράβαση του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας της πρότασης για τον κανονισμό 2020/2092.
- 5) Λόγος στηριζόμενος σε παράβαση του άρθρου 7 ΣΕΕ.

Η Πολωνία υποστηρίζει ότι ο κανονισμός 2020/2092 θέτει νέο, μη προβλεπόμενο στις Συνθήκες μηχανισμό ελέγχου της τήρησης από τα κράτη μέλη των αρχών του κράτους δικαίου και, ως εκ τούτου, παράγει αποτελέσματα ισοδύναμα με τροποποίηση των Συνθηκών. Επιπλέον, επειδή ο σκοπός του μηχανισμού που θεσπίζεται με τον κανονισμό 2020/2092 αλληλεπικαλύπτεται με αυτόν της διαδικασίας του άρθρου 7 ΣΕΕ, ο κανονισμός 2020/2092 οδηγεί σε παράκαμψη της διαδικασίας του άρθρου 7 ΣΕΕ, υπονομεύοντας τη σκοπιμότητα της περαιτέρω εφαρμογής της και καθιστώντας την, ως εκ τούτου, άνευ αντικειμένου.

- 6) Λόγος στηριζόμενος σε παράβαση του άρθρου 269, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, λόγω ορισμού των αξιών του «κράτους δικαίου», που αποτελεί έννοια του πρωτογενούς δικαίου κατά το άρθρο 2 ΣΕΕ, μέσω πράξης του παράγωγου δικαίου, ήτοι μέσω του κανονισμού 2020/2092.
- 7) Λόγος στηριζόμενος σε παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, και του άρθρου 5, παράγραφος 2, ΣΕΕ.

Ο παρών λόγος αναπτύσσει την προβαλλόμενη με τον πρώτο λόγο επιχειρηματολογία. Η Πολωνία υποστηρίζει ότι, θεσπίζοντας τον προβλεπόμενο στον κανονισμό 2020/2092 μηχανισμό ελέγχου της τήρησης από τα κράτη μέλη των αρχών του κράτους δικαίου, ο νομοθέτης της Ένωσης παραβίασε την αρχή της δοτής αρμοδιότητας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1 και στο άρθρο 5, παράγραφος 2, ΣΕΕ. Επιπροσθέτως, η Πολωνία επισημαίνει ότι ο νομοθέτης παρέβη επίσης την προβλεπόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, ΣΕΕ υποχρέωση τήρησης των ουσιωδών λειτουργιών του κράτους, ιδίως δε των λειτουργιών που αποβλέπουν στη διασφάλιση της εδαφικής ακεραιότητας, τη διατήρηση της δημόσιας τάξης και την προστασία της εθνικής ασφάλειας.

- 8) Λόγος στηριζόμενος σε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης των κρατών μελών (άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, ΣΕΕ).

Η Πολωνία υποστηρίζει ότι οι διατάξεις του κανονισμού δεν εξασφαλίζουν ότι η διαπίστωση των παραβιάσεων των αρχών του κράτους δικαίου πραγματοποιείται μετά από «ενδελεχή ποιοτική αξιολόγηση» η οποία είναι αντικειμενική, αμερόληπτη και δίκαιη. Η Πολωνία προσθέτει ότι η διαδικασία λήψης μέτρων για την προστασία του προϋπολογισμού της Ένωσης συνεπάγεται άμεσες και σαφείς διακρίσεις εις βάρος των μικρών και μεσίων κρατών μελών σε σχέση με τα μεγάλα κράτη μέλη.

- 9) Λόγος στηριζόμενος σε παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

Η Πολωνία υποστηρίζει ότι οι διατάξεις του κανονισμού 2020/2092, ειδικότερα δε οι θεσπιζόμενες στο άρθρο 3 και στο άρθρο 4, παράγραφος 2 προϋποθέσεις για την εκτίμηση της παραβίασης των αρχών του κράτους δικαίου, δεν πληρούν τις απαιτήσεις περί σαφήνειας και ακρίβειας.

- 10) Λόγος στηριζόμενος σε παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας (άρθρο 5, παράγραφος 4, ΣΕΕ).
- 11) Λόγος στηριζόμενος σε κατάχρηση εξουσίας μέσω θέσπισης μηχανισμού του οποίου ο πραγματικός σκοπός έγκειται όχι στην προστασία του προϋπολογισμού της Ένωσης, αλλά στην παράκαμψη των τυπικών απαιτήσεων για την κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 7 ΣΕΕ, καθώς και των ουσιαστικών απαιτήσεων για την κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 258 ΣΛΕΕ.

(¹) EE 2020, L 433I, σ. 1.

Διάταξη του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2021 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ουγγαρίας

(Υπόθεση C-761/19) (¹)

(2021/C 138/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) EE C 77 της 9.3.2020.

Διάταξη του προέδρου του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου της 30ής Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Tribunal d'instance de Rennes (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Caisse de Crédit Mutuel Le Mans Pontlieue κατά OG

(Υπόθεση C-865/19) (¹)

(2021/C 138/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) EE C 54 της 17.2.2020.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2020 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ZP κατά Delegación del Gobierno en Melilla

(Υπόθεση C-38/20) (¹)

(2021/C 138/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(¹) EE C 137 της 27.4.2020.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 18ης Ιανουαρίου 2021 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-227/20) ⁽¹⁾

(2021/C 138/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 255 της 3.8.2020.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2021 [αίτηση του Tribunal du travail du Brabant wallon (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — PR κατά Agence fédérale pour l'Accueil des demandeurs d'asile (Fedasil)

(Υπόθεση C-335/20) ⁽¹⁾

(2021/C 138/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 313 της 21.9.2020.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2021 [αίτηση του Oberlandesgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Österreichische Apothekerkammer κατά HA

(Υπόθεση C-407/20) ⁽¹⁾

(2021/C 138/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 443 της 21.12.2020.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Ιανουαρίου 2021 [αίτηση του Rechtbank Noord-Holland (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — P κατά Swiss International Air Lines AG

(Υπόθεση C-512/20) ⁽¹⁾

(2021/C 138/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 443 της 21.12.2020.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2021 — Ryanair κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-238/20) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις – Αγορά των αεροπορικών μεταφορών στο εσωτερικό της Σουηδίας, από τη Σουηδία και προς τη Σουηδία – Εγγυήσεις δανείων με σκοπό τη στήριξη των αεροπορικών εταιριών εν μέσω της πανδημίας COVID-19 – Απόφαση περί μη προβολής αντιρρήσεων – Προσωρινό πλαίσιο για τη λήψη μέτρων κρατικών ενισχύσεων – Μέτρο που αποσκοπεί στην άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας κράτους μέλους – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Ίση μεταχείριση – Αναλογικότητα – Κριτήριο της κατοχής άδειας εκδοθείσας από τις σουηδικές αρχές – Έλλειψη προσήκουσας σταθμίσεως των ευεργετικών αποτελεσμάτων της ενισχύσεως με τα αρνητικά αποτελέσματά της επί των όρων των εμπορικών συναλλαγών και επί της διατηρήσεως ανόδευτου ανταγωνισμού – Άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο β', ΣΛΕΕ – Ratio legis – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2021/C 138/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ryanair DAC (Swords, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: E. Vahida, F. C. Laprénote, S. Rating και I.-Γ. Μεταξά-Μαραγκίδη, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, S. Noë και F. Tomat)

Παραμβαίνοντα υπέρ της καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel και P. Dodeller), Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: C. Meyer-Seitz, H. Eklinder, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, R. Shahsavan Eriksson και J. Lundberg)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2020) 2366 τελικό της Επιτροπής, της 11 Απριλίου 2020, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.56812 (2020/N) — Σουηδία — COVID 19: Καθεστώς εγγυήσεων δανείων προς αεροπορικές εταιρίες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Ryanair DAC φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, περιλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν το αίτημα εμπιστευτικής μεταχείρισεως.
- 3) Η Γαλλική Δημοκρατία και το Βασίλειο της Σουηδίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 209 της 22.6.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2021 — Ryanair κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-259/20) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις – Αγορά των αεροπορικών μεταφορών στη Γαλλία – Αναστολή καταβολής, κατά την περίοδο μεταξύ Μαρτίου και Δεκεμβρίου 2020, του φόρου πολιτικής αεροπορίας και του φόρου αλληλεγγύης επί των αεροπορικών εισιτηρίων που οφείλονται σε μηνιαία βάση, στο πλαίσιο της πανδημίας COVID-19 – Απόφαση περί μη προβολής αντιρρήσεων – Ενίσχυση για την επανόρθωση ζημιών που έχουν προκληθεί από έκτακτο γεγονός – Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών – Ίση μεταχείριση – Κριτήριο της κατοχής άδειας εκδοθείσας από τις γαλλικές αρχές – Αναλογικότητα – Άρθρο 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2021/C 138/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ryanair DAC (Swords, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: E. Vahida, F.-C. Laprénvot, S. Rating και I.-G. Μεταξά-Μαραγκίδη, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn και S. Noë και C. Georgieva-Kecsma)

Παραβαινόντα υπέρ της καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: E. de Moustier, C. Mosser, A. Daniel και P. Dodeller)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2020) 2097 τελικό της Επιτροπής, της 31ης Μαρτίου 2020, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.56765 (2020/N) — Γαλλία — COVID 19 — Αναστολή καταβολής αεροπορικών φόρων και τελών υπέρ των επιχειρήσεων δημοσίων αεροπορικών μεταφορών.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Η Ryanair DAC φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, περιλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν το αίτημα εμπιστευτικής μεταχείρισεως.
3. Η Γαλλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ EE C 215 της 29.6.2020.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2021 — sprd.net κατά EUIPO — Shirtlabor (I love)

(Υπόθεση T-19/20) ⁽¹⁾

(«Προσφυγή ακυρώσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης I love – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Σήμα συνιστάμενο σε διαφημιστικό σύνθημα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Μη εφαρμογή του άρθρου 16, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 – Παραδεκτό των αποδεικτικών στοιχείων – Άρθρο 97, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Αμεροληψία – Άρθρο 95, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Προσφυγή προδήλως νόμω αβάσιμη»)

(2021/C 138/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: sprd.net AG (Leipzig, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Hellenbrand, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Hanne)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Shirtlabor GmbH (Münster, Γερμανία) (εκπρόσωπος: O. Wallscheid, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 18ης Οκτωβρίου 2019 (υπόθεση R 5/2019-5), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ Shirtlabor και sprd.net.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η sprd.net AG φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).
- 3) Η Shirtlabor GmbH φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 68 της 2.3.2020.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 2021 — Fryč κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-92/20) (¹)

(Εξωσυμβατική ευθύνη – Κρατικές ενισχύσεις – Κανονισμοί απαλλαγής κατά κατηγορία – Πρόγραμμα ενισχύσεων χορηγηθεισών από τις τσεχικές αρχές υπέρ ορισμένων επιχειρήσεων – Απόφαση της Επιτροπής περί έγκρισης του εν λόγω προγράμματος – Προσφυγή ακυρώσεως απορριφθείσα ως εκπρόθεσμη – Προβαλλόμενη ζημία προκληθείσα από πράξεις της Επιτροπής και των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης – Παραγραφή – Αγωγή εν μέρει προδήλως απαράδεκτη – Αιτιώδης συνάφεια – Αγωγή εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2021/C 138/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Ενάγων: Petr Fryč (Pardubice, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωπος: Š. Oharkoná, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Braga da Cruz, C. Georgieva-Kecsmar και K. Walkerová)

Αντικείμενο

Αγωγή δυνάμει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη ο ενάγων λόγω, πρώτον, της έκδοσης του κανονισμού (ΕΚ) 800/2008 της Επιτροπής, της 6ης Αυγούστου 2008, για την κήρυξη ορισμένων κατηγοριών ενισχύσεων ως συμβατών με την κοινή αγορά κατ' εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της Συνθήκης (Γενικός κανονισμός απαλλαγής κατά κατηγορία) (ΕΕ 2008, L 214, σ. 3), δεύτερον, της έκδοσης από την Επιτροπή της απόφασης της 3ης Δεκεμβρίου 2007 και της μη δημοσίευσης της εν λόγω απόφασης, τρίτον, των ελλείψεων στον τρόπο με τον οποίο η Επιτροπή εξέτασε τις καταγγελίες που υπέβαλε η ενάγουσα μεταξύ των ετών 2016 και 2018 και, τέταρτον, των διατάξεων της 5ης Σεπτεμβρίου 2019, Fryč κατά Επιτροπής (C-230/19 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:685), και της 15ης Ιανουαρίου 2019, Fryč κατά Επιτροπής (T-513/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:22).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.

- 2) Παρέλκει πλέον η έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Τσεχικής Δημοκρατίας.
- 3) Ο Petr Fryč φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εξαιρουμένων των σχετικών με την αίτηση παρεμβάσεως.
- 4) Ο Petr Fryč και η Επιτροπή φέρουν έκαστος τα σχετικά με την αίτηση παρεμβάσεως δικαστικά έξοδά τους.

(¹) EE C 161 της 11.5.2020.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Φεβρουαρίου 2021 — Sam McKnight κατά EUIPO — Carolina Herrera (COOL GIRL)

(Υπόθεση T-176/20) (¹)

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Ανάκληση της προσβαλλομένης αποφάσεως – Εξάλειψη του αντικειμένου της διαφοράς – Κατάργηση της δίκης)

(2021/C 138/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sam McKnight Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: V. von Bomhard και J. Fuhrmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: P. Sípos)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Carolina Herrera Ltd (Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: E. Stoyanov Edisonov και I. Robledo McClymont, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 30ής Ιανουαρίου 2020 (υπόθεση R 689/2019-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Carolina Herrera και Sam McKnight.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Sam McKnight Ltd και η Carolina Herrera Ltd.

(¹) EE C 191 της 8.6.2020.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Φεβρουαρίου 2021 — PNB Banka κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-230/20 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα – Οικονομική και νομισματική πολιτική – Προληπτική εποπτεία των πιστωτικών ιδρυμάτων – Ειδικά καθήκοντα εποπτείας που έχουν ανατεθεί στην ΕΚΤ – Απόφαση περί ανακλήσεως της αδείας λειτουργίας πιστωτικού ιδρύματος – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος)

(2021/C 138/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: PNB Banka AS (Ρίγα, Λεττονία) (εκπρόσωπος: O. Behrends, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: F. Bonnard, V. Hümpfner και C. Hernández Saseto)

Παραεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Λεττονίας (εκπρόσωποι: K. Pommere, V. Soņeca και E. Bārdiņš)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ για την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της ΕΚΤ, της 17ης Φεβρουαρίου 2020, περί ανακλήσεως της αδείας τραπεζικής λειτουργίας της αιτούσας.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Αγωγή της 19ης Δεκεμβρίου 2020 — Επιτροπή κατά CEVA κ.λπ.

(Υπόθεση T-748/20)

(2021/C 138/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Estrada de Solà, και M. Ilkova, επικουρούμενοι από τον E. Bouttier, δικηγόρο)

Εναγόμενοι: Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Γαλλία), SELARL TCA, υπό την ιδιότητα του συνδίκου στη διαδικασία διάσωσης της CEVA (Saint-Brieuc, Γαλλία) και SELARL AJIRE, υπό την ιδιότητα του εντεταλμένου για την επίβλεψη της εφαρμογής του σχεδίου διάσωσης της CEVA εκπροσώπου (Rennes, Γαλλία)

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την CEVA, εκπροσωπούμενη από τον Πρόεδρό της, να καταβάλει στην ενάγουσα ποσό 234 491,02 ευρώ το οποίο αντιστοιχεί στο ποσό των 168 220,16 ευρώ για κεφάλαιο, πλέον 66 270,86 ευρώ για τόκους υπερημερίας·
- να καταδικάσει τη CEVA στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει τρεις ισχυρισμούς.

1. Ο πρώτος αφορά το βάσιμο της αγωγής σύμφωνα με τη ρήτρα διαιτησίας της συμβάσεως επιχορηγήσεως αριθ. Q5RS-2000-31334, η οποία στο άρθρο της 5 ορίζει ότι το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (νυν Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και, σε περίπτωση έφεσης, το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (νυν Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης) είναι αποκλειστικώς αρμόδια για την εκδίκαση οποιασδήποτε διαφοράς μεταξύ της Κοινότητας (νυν Ένωσης), αφενός, και των συμβαλλομένων, αφετέρου, σχετικά με το κύρος, την εφαρμογή ή την ερμηνεία της εν λόγω συμβάσεως.
2. Ο δεύτερος αφορά την υποχρέωση ασκήσεως της αγωγής κατά του εντεταλμένου για την επίβλεψη της εφαρμογής του σχεδίου διάσωσης εκπροσώπου και του συνδίκου στη διαδικασία διάσωσης της CEVA, λόγω της κινήσεως διαδικασίας διάσωσης ως προς αυτή. Συγκεκριμένα, η ενάγουσα φρονεί ότι, καθόσον η παρούσα αγωγή ασκείται μετά την έγκριση του σχεδίου διάσωσης, ο πιστωτής οφείλει να στραφεί όχι μόνον κατά του εντεταλμένου για την επίβλεψη της εφαρμογής του σχεδίου διάσωσης εκπροσώπου αλλά και κατά του συνδίκου ως φορέων που παρεμβαίνουν στη διαδικασία εξέλεξης και επαλήθευσης των πιστώσεων.

3. Ο τρίτος αφορά απάτη εκ μέρους της CEVA και σοβαρές οικονομικές παρατυπίες οι οποίες διαπιστώθηκαν στο πλαίσιο ελέγχου. Η ενάγουσα υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι τα γαλλικά δικαστήρια διαπίστωσαν ότι οι ψευδείς δηλώσεις όσον αφορά τον αριθμό των ωρών που αφιερώθηκαν στα διάφορα έργα για τα οποία η CEVA έλαβε επιχορηγήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση συνιστούσαν παράβαση από αυτή των συμβατικών υποχρεώσεών της. Επομένως, υφίσταται υποχρέωση επιστροφής των προκαταβολών τις οποίες είχε καταβάλει η ενάγουσα ως αποτέλεσμα των δολίων πράξεων στις οποίες φέρεται να προέβη η CEVA.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — EVH κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-53/21)

(2021/C 138/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: EVH GmbH [Halle (Saale), Γερμανία] (εκπρόσωποι: I. Zenke και T. Heymann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 17ης Σεπτεμβρίου 2019 με την οποία η πράξη συγκέντρωσης E.ON/innogy κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά, υπόθεση M.8870 (EE 2020, C 379, σ. 16)·
- να καλέσει την καθή να προσκομίσει τους φακέλους M.8870 και M.8871 σχετικά με τις συζητήσεις μεταξύ της καθής και των μερών της συγκέντρωσης πριν και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας συγκέντρωσης, σχετικά με την ανακοίνωση κατά τρόπο μεμονωμένο των επιμέρους τμημάτων της συναλλαγής και σχετικά με τη μεταστροφή της καθής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας·
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών εξόδων και των εξόδων ταξιδιού στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους.

1. Πρώτος λόγος: Η απόφαση έγκρισης πάσχει από τυπικά ελαττώματα.

- Η εγκριθείσα από την καθή και αμφισβητούμενη με την παρούσα προσφυγή συγκέντρωση M.8870 διαχωρίστηκε εσφαλμένως από την ενιαία συνολική συγκέντρωση μεταξύ E.ON SE (E.ON) και RWE AG (RWE), στο πλαίσιο της οποίας διαχωρίζονταν τα στάδια δημιουργίας προστιθέμενης αξίας του ενεργειακού τομέα. Η συνολική πράξη συγκέντρωσης είναι στενά διασυνδεδεμένη και περιλαμβάνει, πέραν της μεταβίβασης της θυγατρικής της RWE innogy SE (innogy) στην E.ON, και τη χωριστά εγκριθείσα από την καθή απόκτηση παραγωγικών στοιχείων ενεργητικού της E.ON από την RWE (υπόθεση M.8871) και την εγκριθείσα από τη Γερμανική Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Συμπράξεων απόκτηση του 16,67 % της E.ON από την RWE. Επιπλέον, η καθή δεν παρέσχε ουσιαστική δυνατότητα ακρόασης στην προσφεύγουσα και προέβη σε καθυστερημένη και ελλιπή αιτιολόγηση της απόφασής.

2. Δεύτερος λόγος: Η καθή διερεύνησε ανεπαρκώς τα πραγματικά περιστατικά.

- Κατά τον ορισμό της σχετικής αγοράς προϊόντων όσον αφορά τον εφοδιασμό με ηλεκτρική ενέργεια και αέριο γερμανικών νοικοκυριών και μικρών επιχειρήσεων, η καθή δεν διερεύνησε το πώς η ομοιογένεια των οικονομικών αγαθών, ο ενιαίος σκοπός χρήσης και έτεροι σημαντικοί παράγοντες του εφοδιασμού νοικοκυριών και μικρών επιχειρήσεων επηρέαζαν, από τη σκοπιά των καταναλωτών, τον ορισμό των αγορών προϊόντων. Για τον λόγο αυτό έλαβε εσφαλμένως υπόψη χωριστές αγορές για τον εφοδιασμό στο πλαίσιο της βασικής παροχής και τον εφοδιασμό βάσει ειδικών συμβάσεων.

- Κατά τον ορισμό της γεωγραφικής αγοράς, η καθής δεν αποσαφήνισε το πώς ήταν κατά τόπο διαμορφωμένη η πλευρά της προσφοράς και της ζήτησης για τον εφοδιασμό νοικοκυριών και μικρών επιχειρήσεων και κατά συνέπεια αγνόησε την πράγματι τοπική, διαφοροποιημένη αναλόγως του ταχυδρομικού κώδικα δομή.
 - Σχετικά με τις συνθήκες των τοπικών αγορών νοικοκυριών και μικρών επιχειρήσεων, δεν εκτιμήθηκαν ορθώς η ενοποίηση των πελατολογίων της E.ON και της innogy στις ζώνες τις οποίες παγίως εξυπηρετούσαν, η κυρίαρχη παρουσία της E.ON στους κεντρικούς διαύλους διανομής Google, Verivox και Check24 και η ικανότητα εξοβελισμού τρίτων παρόχων.
 - Ανεπαρκής ήταν και η εκτίμηση του επιχειρηματικού τομέα των δικτύων. Τούτο ισχύει τόσο για την υψηλή διείσδυση της E.ON στην αγορά όσον αφορά την απόκτηση εξοπλισμού, υπηρεσιών και λογισμικού δικτύων και την εκ μέρους της E.ON προσφορά σχετικών με δίκτυα υπηρεσιών σε τρίτους κατά την εκμετάλλευση δικτύων διανομής όσο και για τον ανταγωνισμό για τα ίδια τα δίκτυα διανομής (καλούμενος ανταγωνισμός για τις συμβάσεις παραχώρησης). Ιδίως δεν προβλέφθηκαν ή προβλέφθηκαν εσφαλμένως οι μελλοντικές συνέπειες του γεγονότος ότι η innogy θα έπαυε να υφίσταται ως ανταγωνίστρια της E.ON στο πλαίσιο του ανταγωνισμού για τις συμβάσεις παραχώρησης.
 - Η καινοτόμος επιχειρηματική δραστηριότητα στο μεταίχμιο μεταξύ των επιχειρηματικών τομέων της διανομής και των δικτύων, στους οποίους κυριαρχεί η E.ON, εξετάστηκε μόνον επιλεκτικώς, μεταξύ άλλων όσον αφορά τη σημασία των συστημάτων μέτρησης ως εναύσματος για καινοτόμες λύσεις προϊόντων και τον σχετικό ρόλο της E.ON. Όσον αφορά την ταχέως αναπτυσσόμενη ηλεκτροκίνηση, εξετάστηκε λεπτομερέστερα μόνον η λειτουργία σταθμών φόρτισης σε αυτοκινητοδρόμους, η οποία όμως δεν αντιπροσώπευε παρά τμήμα της αγοράς. Τα σημαντικά καινοτόμα ζητήματα των μεγάλων συνόλων δεδομένων (Big Data) και των πρωτοποριακών πακέτων προϊόντων δεν εξετάστηκαν παρά πολύ συνοπτικά.
 - Εν γένει η εξέταση βασίστηκε κατά τρόπο ανεπίτρεπτο σε παρατηρήσεις που αφορούσαν το παρελθόν. Οι συνέπειες κατά τα επόμενα έτη (παραδείγματος χάριν λόγω αυξημένης έλλειψης εξειδικευμένου εργατικού δυναμικού στην ανάπτυξη δικτύων, αυξανόμενης σημασίας των δεδομένων κ.λπ.) δεν διερευνήθηκαν.
3. Τρίτος λόγος: Η καθής προέβη σε προδήλως εσφαλμένη ουσιαστική εκτίμηση της συγκέντρωσης — εν μέρει εξαιτίας των ελαττωμάτων της έρευνάς της — καθόσον τη χαρακτήρισε ως συμβατή με τους κανόνες του ανταγωνισμού.
- Η καθής οριοθέτησε κατά τρόπο προδήλως εσφαλμένο τη σχετική με τη διανομή σε νοικοκυριά και μικρές επιχειρήσεις αγορά προϊόντος, καθόσον δεν όρισε ως ενιαία αγορά τον εφοδιασμό με ενέργεια νοικοκυριών και μικρών επιχειρήσεων με βάση βασικές παροχές και πελάτες με ειδικές συμβάσεις.
 - Η καθής συστηματικώς αποτίμησε εσφαλμένως την ισχύ της E.ON στην αγορά όσον αφορά τον εφοδιασμό νοικοκυριών και μικρών επιχειρήσεων, διότι — έχοντας ήδη περιορίσει εσφαλμένως τον εφοδιασμό στον εφοδιασμό βάσει ειδικών συμβάσεων — κακώς θεώρησε ότι υπήρχε μία εθνική αγορά αντί για περισσότερες τοπικές αγορές. Κατά τον τρόπο αυτό αγνόησε (αυξανόμενα) μερίδια της E.ON σε τοπικές αγορές, τα οποία σε πολλές περιπτώσεις ήταν 70 % ή μεγαλύτερα.
 - Επιπλέον, η καθής κακώς έκρινε ως μη προκαλούσα ανησυχία την εδαφική παρουσία και την υπέρτερη θέση της E.ON στον ανταγωνισμό για τις συμβάσεις παραχώρησης δικτύων, στο πλαίσιο ιδίως εσφαλμένης εκτίμησης των επιπτώσεων για τον ανταγωνισμό που απέρρεαν από την εξάλειψη του ανταγωνισμού με την innogy.
 - Εξαιτίας της άτοπης διαφοροποίησης μεταξύ περισσότερων αγορών προϊόντων στον τομέα των συστημάτων μέτρησης δεν έγινε αντιληπτή η ισχύς της E.ON στην αγορά, με συνέπεια να υποεκτιμηθούν και οι βλάβες για τον ανταγωνισμό όσον αφορά τον καινοτόμο επιχειρηματικό τομέα. Το ίδιο ισχύει όσον αφορά τον τομέα της ηλεκτροκίνησης, όπου δεν διαπιστώθηκαν παρά κατά τρόπο μεμονωμένο επιπτώσεις στη λειτουργία σταθμών φόρτισης σε αυτοκινητοδρόμους.
 - Η καθής αγνόησε επίσης, κατά τρόπο προφανώς εσφαλμένο, και τα βλαπτικά για τον ανταγωνισμό αποτελέσματα που θα προέκυπταν από τη βελτιωμένη πρόσβαση της E.ON σε ακόμη περισσότερα δεδομένα.
 - Η καθής δεν αντιλήφθηκε ότι η συνομολογηθείσα στο πλαίσιο της έχουσας συναφές περιεχόμενο συνολικής συγκέντρωσης κατανομή των σταδίων δημιουργίας προστιθέμενης αξίας του ενεργειακού τομέα μεταξύ E.ON και RWE εμπεριείχε ασυμβίβαστο με το άρθρο 101 ΣΛΕΕ περιορισμό του ανταγωνισμού.

- Τέλος, οι ελάχιστες απαιτήσεις που έθεσε η καθής, οι οποίες περιορίζονταν όσον αφορά τη γερμανική αγορά στους εξειδικευμένους τομείς της ηλεκτρικής ενέργειας για θέρμανση και των σταθμών φόρτισης σε αυτοκινητοδρόμους, δεν ήταν ικανές να άρουν τις υφιστάμενες ανησυχίες σχετικά με τον ανταγωνισμό. Οι απαιτήσεις αυτές δεν αφορούσαν καν τις διγείσεις από τη συγκέντρωση αγορές και δεν είχαν κανέναν αντίκτυπο στη διαφύλαξη του ανταγωνισμού.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — Stadtwerke Leipzig κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-55/21)

(2021/C 138/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Stadtwerke Leipzig GmbH (Λειψία, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. Zenke και T. Heymann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 17ης Σεπτεμβρίου 2019 με την οποία η πράξη συγκέντρωσης E.ON/innogy κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά, υπόθεση M.8870 (ΕΕ 2020, C 379, σ. 16)·
- να καλέσει την καθή να προσκομίσει τους φακέλους M.8870 και M.8871 σχετικά με τις συζητήσεις μεταξύ της καθής και των μερών της συγκέντρωσης πριν και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας συγκέντρωσης, σχετικά με την ανακοίνωση κατά τρόπο μεμονωμένο των επιμέρους τμημάτων της συναλλαγής και σχετικά με τη μεταστροφή της καθής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας·
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών εξόδων και των εξόδων ταξιδιού στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους οι οποίοι είναι ουσιαστικά πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στην υπόθεση T-53/21, EVH κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — TEAG κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-56/21)

(2021/C 138/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: TEAG Thüringer Energie AG (Ερφούρτη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. Zenke και T. Heymann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 17ης Σεπτεμβρίου 2019 με την οποία η πράξη συγκέντρωσης E.ON/innogy κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά, υπόθεση M.8870 (ΕΕ 2020, C 379, σ. 16)·

- να καλέσει την καθής να προσκομίσει τους φακέλους M.8870 και M.8871 σχετικά με τις συζητήσεις μεταξύ της καθής και των μερών της συγκέντρωσης πριν και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας συγκέντρωσης, σχετικά με την ανακοίνωση κατά τρόπο μεμονωμένο των επιμέρους τμημάτων της συναλλαγής και σχετικά με τη μεταστροφή της καθής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών εξόδων και των εξόδων ταξιδιού στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους οι οποίοι είναι ουσιαστικά πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στην υπόθεση T-53/21, EVH κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — GWS Stadtwerke Hameln κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-58/21)

(2021/C 138/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: GWS Stadtwerke Hameln GmbH (Hameln, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. Zenke και T. Heymann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 17ης Σεπτεμβρίου 2019 με την οποία η πράξη συγκέντρωσης E.ON/innogy κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά, υπόθεση M.8870 (EE 2020, C 379, σ. 16)·
- να καλέσει την καθής να προσκομίσει τους φακέλους M.8870 και M.8871 σχετικά με τις συζητήσεις μεταξύ της καθής και των μερών της συγκέντρωσης πριν και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας συγκέντρωσης, σχετικά με την ανακοίνωση κατά τρόπο μεμονωμένο των επιμέρους τμημάτων της συναλλαγής και σχετικά με τη μεταστροφή της καθής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών εξόδων και των εξόδων ταξιδιού στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους οι οποίοι είναι ουσιαστικά πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στην υπόθεση T-53/21, EVH κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — eins energie in sachsen κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-59/21)

(2021/C 138/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: eins energie in sachsen GmbH & Co. KG (Chemnitz, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. Zenke και T. Heymann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 17ης Σεπτεμβρίου 2019 με την οποία η πράξη συγκέντρωσης E.ON/innogy κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά, υπόθεση M.8870 (EE 2020, C 379, σ. 16)·
- να καλέσει την καθή να προσκομίσει τους φακέλους M.8870 και M.8871 σχετικά με τις συζητήσεις μεταξύ της καθής και των μερών της συγκέντρωσης πριν και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας συγκέντρωσης, σχετικά με την ανακοίνωση κατά τρόπο μεμονωμένο των επιμέρους τμημάτων της συναλλαγής και σχετικά με τη μεταστροφή της καθής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας·
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών εξόδων και των εξόδων ταξιδιού στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους οι οποίοι είναι ουσιαστικά πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στην υπόθεση T-53/21, EVH κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — Naturstrom κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-60/21)**

(2021/C 138/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Naturstrom AG (Ντίσελντορφ, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. Zenke και T. Heymann, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 17ης Σεπτεμβρίου 2019 με την οποία η πράξη συγκέντρωσης E.ON/innogy κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά, υπόθεση M.8870 (EE 2020, C 379, σ. 16)·
- να καλέσει την καθή να προσκομίσει τους φακέλους M.8870 και M.8871 σχετικά με τις συζητήσεις μεταξύ της καθής και των μερών της συγκέντρωσης πριν και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας συγκέντρωσης, σχετικά με την ανακοίνωση κατά τρόπο μεμονωμένο των επιμέρους τμημάτων της συναλλαγής και σχετικά με τη μεταστροφή της καθής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας·
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών εξόδων και των εξόδων ταξιδιού στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους οι οποίοι είναι ουσιαστικά πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στην υπόθεση T-53/21, EVH κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — EnergieVerbund Dresden κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-61/21)**

(2021/C 138/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: EnergieVerbund Dresden GmbH (Δρέσδη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. Zenke και T. Heymann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 17ης Σεπτεμβρίου 2019 με την οποία η πράξη συγκέντρωσης E.ON/innogy κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά, υπόθεση M.8870 (EE 2020, C 379, σ. 16)·
- να καλέσει την καθή να προσκομίσει τους φακέλους M.8870 και M.8871 σχετικά με τις συζητήσεις μεταξύ της καθής και των μερών της συγκέντρωσης πριν και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας συγκέντρωσης, σχετικά με την ανακοίνωση κατά τρόπο μεμονωμένο των επιμέρους τμημάτων της συναλλαγής και σχετικά με τη μεταστροφή της καθής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας·
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών εξόδων και των εξόδων ταξιδιού στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους οι οποίοι είναι ουσιαστικά πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στην υπόθεση T-53/21, EVH κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — GGEW κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-62/21)**

(2021/C 138/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: GGEW, Gruppen-Gas- und Elektrizitätswerk Bergstraße AG (Bensheim, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. Zenke και T. Heymann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 17ης Σεπτεμβρίου 2019 με την οποία η πράξη συγκέντρωσης E.ON/innogy κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά, υπόθεση M.8870 (EE 2020, C 379, σ. 16)·
- να καλέσει την καθή να προσκομίσει τους φακέλους M.8870 και M.8871 σχετικά με τις συζητήσεις μεταξύ της καθής και των μερών της συγκέντρωσης πριν και κατά τη διάρκεια της διαδικασίας συγκέντρωσης, σχετικά με την ανακοίνωση κατά τρόπο μεμονωμένο των επιμέρους τμημάτων της συναλλαγής και σχετικά με τη μεταστροφή της καθής κατά τη διάρκεια της διαδικασίας·

- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών εξόδων και των εξόδων ταξιδιού στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους οι οποίοι είναι ουσιαστικά πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στην υπόθεση T-53/21, EVH κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — Stadtwerke Frankfurt am Main κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-63/21)

(2021/C 138/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Stadtwerke Frankfurt am Main Holding GmbH (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Schalast, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 17ης Σεπτεμβρίου 2019, υπόθεση M.8870·
- βάσει του άρθρου 68, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου και δεδομένης της μεταξύ τους ουσιαστικής συνάφειας, να συνεκδικάσει την παρούσα υπόθεση με υποθέσεις προσφυγών κατά της ίδιας αποφάσεως M.8870 προς τον σκοπό της εκδόσεως κοινής αποφάσεως ή διατάξεως που περατώνει τη δίκη·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 17ης Σεπτεμβρίου 2019, με την οποία η πράξη συγκέντρωσης E.ON/innogy κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά, υπόθεση M.8870 (EE 2020, C 379, σ. 16), η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' ουσίαν έναν λόγο ακυρώσεως, ειδικότερα παράβαση των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου (*). Στήριζεται συναφώς στα εξής επιχειρήματα:

1. Διαχωρισμός της σχεδιαζόμενης συγκέντρωσης σε τρεις επιμέρους πράξεις.

- Με τον αυθαίρετο διαχωρισμό της σχεδιαζόμενης συγκέντρωσης, η καθής παρέβη τις Συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τις διατάξεις του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων. Ιδίως δεν συμμορφώθηκε προς διαδικαστικές διατάξεις του κανονισμού αυτού και δεν συνεκτίμησε ή συνεκτίμησε κατά τρόπο εσφαλμένο κρίσιμες για την απόφασή της περιστάσεις. Ειδικότερα, μεταξύ άλλων, αγνόησε τη νομική, οικονομική και πραγματική διασύνδεση ολόκληρης της σχεδιαζόμενης συγκέντρωσης, χαρακτήρισε εσφαλμένως τη συναλλαγή ως ανταλλαγή στοιχείων ενεργητικού (Asset Swap), δεν έλαβε υπόψη τις επιπτώσεις για τον ανταγωνισμό λόγω της αντιπαροχής που συνίστατο στη συμμετοχή της RWE AG στην E.ON SE σε ποσοστό 16,67 % και προέβη σε εσφαλμένη αξιολόγηση των συνεπειών της συναλλαγής από πλευράς δικαίου του ανταγωνισμού.

2. Εσφαλμένη αξιολόγηση της σχεδιαζόμενης συγκέντρωσης και των επιπτώσεών της στην ευρωπαϊκή εσωτερική αγορά.

- Επιπλέον, η καθής παρέλειψε να προβεί σε ορθό ορισμό της αγοράς. Εκτός αυτού, στηρίχθηκε σε εσφαλμένο περιθώριο εκτίμησης των συνεπειών της συναλλαγής και δεν εκτίμησε κατά τρόπο ορθό τις επιπτώσεις για τον ανταγωνισμό. Στο πλαίσιο αυτό στηρίχθηκε περαιτέρω σε εσφαλμένα πραγματικά περιστατικά. Συναφώς, η καθής κατέληξε στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι η συγκέντρωση αφενός μπορούσε να εξεταστεί κατά χωριστό τρόπο και αφετέρου δεν είχε επιπτώσεις στον ανταγωνισμό σε επίπεδο Ένωσης.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ 2004, L 24, σ. 1).

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — Mainova κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-64/21)

(2021/C 138/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mainova AG (Φρανκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Schalast, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 17ης Σεπτεμβρίου 2019, υπόθεση M.8870·
- βάσει του άρθρου 68, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου και δεδομένης της μεταξύ τους ουσιαστικής συνάφειας, να συνεκδικάσει την παρούσα υπόθεση με υποθέσεις προσφυγών κατά της ίδιας αποφάσεως M.8870 προς τον σκοπό της εκδόσεως κοινής αποφάσεως ή διατάξεως που περατώνει τη δίκη·
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή κατά της διατάξεως της Επιτροπής της 17ης Σεπτεμβρίου 2019, με την οποία η πράξη συγκέντρωσης E.ON/innogy κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά, υπόθεση M.8870 (ΕΕ 2020, C 379, σ. 16), στηρίζεται σε έναν μοναδικό λόγο ακυρώσεως ο οποίος είναι κατ' ουσίαν πανομοιότυπος ή παρόμοιος με τον λόγο που προβάλλεται στην υπόθεση T-63/21, Stadtwerke Frankfurt am Main κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 29ης Ιανουαρίου 2021 — enercity κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-65/21)

(2021/C 138/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: enercity AG (Ανόβερο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Schalast, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 17ης Σεπτεμβρίου 2019, υπόθεση M.8870·

- βάσει του άρθρου 68, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου και δεδομένης της μεταξύ τους ουσιαστικής συνάφειας, να συνεκδικάσει την παρούσα υπόθεση με υποθέσεις προσφυγών κατά της ίδιας αποφάσεως M.8870 προς τον σκοπό της εκδόσεως κοινής αποφάσεως ή διατάξεως που περατώνει τη δίκη·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή κατά της διατάξεως της Επιτροπής της 17ης Σεπτεμβρίου 2019, με την οποία η πράξη συγκέντρωσης E.ON/innogy κηρύσσεται συμβατή με την εσωτερική αγορά, υπόθεση M.8870 (ΕΕ 2020, C 379, σ. 16), στηρίζεται σε έναν μοναδικό λόγο ακυρώσεως ο οποίος είναι κατ' ουσίαν πανομοιότυπος ή παρόμοιος με τον λόγο που προβάλλεται στην υπόθεση T-63/21, Stadtwerke Frankfurt am Main κατά Επιτροπής.

Προσφυγή-αγωγή της 28ης Ιανουαρίου 2021 — QA κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-68/21)

(2021/C 138/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: QA (εκπρόσωπος: C. Roth, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει [στην QA] το ποσό των 397 038,3 ευρώ για την υλική ζημία που υπέστη λόγω της εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της χρηστής διοίκησης και την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, τα οποία απορρέουν από το δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει [στην QA] το ποσό των 100 000 ευρώ για την ηθική βλάβη που υπέστη λόγω της παραβίασης της αρχής της αναλογικότητας, η οποία απορρέει από το δικαίωμα της Ένωσης·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των μη δυνάμενων να αναζητηθούν εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους, εκ των οποίων οι τρεις πρώτοι αφορούν την υλική ζημία την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη από διαφυγόντα κέρδη όσον αφορά τις τρέχουσες και μελλοντικές αποδοχές της και ο τέταρτος αφορά την ηθική βλάβη την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της προσβολής της φήμης της.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όπερ συνιστά παρανομία για την οποία ευθύνεται η τελευταία και η οποία προκάλεσε ζημία στην προσφεύγουσα-ενάγουσα.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όπερ συνιστά παρανομία για την οποία ευθύνεται η τελευταία και η οποία προκάλεσε ζημία στην προσφεύγουσα-ενάγουσα.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της χρηστής διοίκησης εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όπερ συνιστά παρανομία για την οποία ευθύνεται η τελευταία και η οποία προκάλεσε ζημία στην προσφεύγουσα-ενάγουσα.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, όπερ συνιστά παρανομία για την οποία ευθύνεται η τελευταία και η οποία προκάλεσε ζημία στην προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Προσφυγή της 4ης Φεβρουαρίου 2021 — PIC CO κατά EUIPO — Haribo Ricqles Zan (P.I.C. Co.)**(Υπόθεση T-73/21)**

(2021/C 138/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PIC CO AD (Kazichene, Βουλγαρία) (εκπρόσωπος: A. Ivanova, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Haribo Ricqles Zan (Μασσαλία, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης P.I.C. Co. — Υπ' αριθ. 15 400 138 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Νοεμβρίου 2020 στην υπόθεση R 1847/2019-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή-αγωγή της 4ης Φεβρουαρίου 2021 — QC κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-77/21)**

(2021/C 138/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: QC (εκπρόσωπος: F. Moyses, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τη σιωπηρή απορριπτική απόφαση της 8ης Νοεμβρίου 2020·

— να διατάξει νέο υπολογισμό των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του [QC] με ισχύ από 1ης Μαΐου 2020, βάσει του συνόλου των πραγματικών του εισφορών στο ισπανικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης·

- να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό που αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ του εκ νέου υπολογισθέντος ποσού της σύνταξής του και του ποσού που του καταβλήθηκε στην πραγματικότητα, για το χρονικό διάστημα μεταξύ της 1ης Μαΐου 2020 και της ημερομηνίας του ως άνω νέου υπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, συν τους νόμιμους τόκους, οι οποίοι πρέπει να υπολογιστούν από την εκταμίευση του εν λόγω ποσού, επικουρικώς, από την ημερομηνία υποβολής της ένστασης και επικουρικότερον από την ημερομηνία άσκησης της παρούσας προσφυγής, με την επιφύλαξη αύξησης του ποσού αυτού για τους μήνες μετά τον Ιανουάριο του 2021, μέχρι την ακύρωση της προσβαλλόμενης σιωπηρής απορριπτικής απόφασης·
- να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό των 25 000 ευρώ (είκοσι πέντε χιλιάδων ευρώ) προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας·
- να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό των 50 000 ευρώ (πενήντα χιλιάδων ευρώ) προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση των άρθρων 45 και 48 ΣΛΕΕ, τα οποία κατοχυρώνουν την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων και την προστασία των κοινωνικών δικαιωμάτων στο πλαίσιο της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, και, ειδικότερα, παραβίαση της προστασίας των κοινωνικών δικαιωμάτων πολίτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο οποίος εργάστηκε για διεθνή οργανισμό ασκώντας συγχρόνως το δικαίωμά του στην ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά τον προσφεύγοντα, η παραβίαση αυτή αποτυπώνεται και στην παράβαση άλλων κανόνων του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μεταξύ των οποίων:
 - του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73)·
 - του άρθρου 7 και του παραρτήματος 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και
 - του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1).
2. Ο δεύτερος λόγος αφορά το αίτημα του προσφεύγοντος προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που ο ίδιος ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω μη αναγνώρισης των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων.

Προσφυγή-αγωγή της 12ης Φεβρουαρίου 2021 — Paesen κατά ΕΥΕΔ

(Υπόθεση T-88/21)

(2021/C 138/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Sandra Paesen (Beersel, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M. Casado García-Hirschfeld, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 10ης Απριλίου 2020 περί τοποθετήσεώς της σε νέα μη οργανική θέση και, επικουρικώς, να ακυρώσει την έκθεση η οποία συντάχθηκε μετά το πέρας της περιόδου δοκιμασίας της και επιβεβαιώθηκε με την εν λόγω απόφαση·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ, της 12ης Μαΐου 2020, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα παροχής βοήθειας που υπέβαλε η προσφεύγουσα-ενάγουσα στις 17 Ιανουαρίου 2020 βάσει του άρθρου 24 του ΚΥΚ·

- να ακυρώσει, εφόσον απαιτείται, την απορριπτική απόφαση της 4ης Νοεμβρίου 2020 επί της ενστάσεως την οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα-ενάγουσα κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ·
- να την αποζημιώσει για την οικονομική ζημία και την ηθική βλάβη που η προσφεύγουσα-ενάγουσα θεωρεί ότι υπέστη λόγω της ηθικής παρενόχλησης και των παράτυπων ενεργειών της διοίκησης·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, όσον αφορά το ακυρωτικό αίτημα, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων χρηστής διοίκησης και του δικαιώματος ακροάσεως, πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και κατάχρηση εξουσίας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 11 της απόφασης της Επιτροπής όσον αφορά μέλη του προσωπικού σε θέσεις στελέχους μέσου επιπέδου [C (2008) 5028/2] και της απόφασης του γενικού γραμματέα της ΕΥΕΔ, της 15ης Νοεμβρίου 2019, περί της ασκήσεως και περαιτέρω μεταβιβάσεως των εξουσιών που παρέχονται στην ΑΔΑ και στην ΑΣΣΠΑ [ADMIN(2019) 31], καθώς και πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.
3. Ο τρίτος λόγος έχει δύο σκέλη.
 - Με το πρώτο σκέλος προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, η οποία απορρέει από το άρθρο 25 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΚΥΚ), παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, του ΚΥΚ και πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.
 - Με το δεύτερο σκέλος προβάλλεται παράβαση του άρθρου 26 του ΚΥΚ και πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται προσβολή της αξιοπρέπειας και του δικαιώματος σε αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας καθώς και παράβαση του καθήκοντος μέριμνας και της απαγόρευσης κάθε είδους ηθικής παρενόχλησης.

Προσφυγή της 13ης Φεβρουαρίου 2021 — Creaticon κατά EUIPO — Paul Hartmann (SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE)

(Υπόθεση T-93/21)

(2021/C 138/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Creaticon d.o.o. (Ζάγκρεμπ, Κροατία) (εκπρόσωπος: P. Krmpotić, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Paul Hartmann AG (Heidenheim, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση επέκτασης της προστασίας της διεθνούς καταχώρισης του εικονιστικού σήματος SK SKINTEGRA THE RARE MOLECULE στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 424 199 αίτηση επέκτασης της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Δεκεμβρίου 2020 στην υπόθεση R 847/2020-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κάνει δεκτή την υπ' αριθ. 1 424 199 αίτηση καταχωρίσεως σήματος για τα σχετικά προϊόντα της κλάσεως 3·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της ασφάλειας δικαίου.

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2021 — Πορτογαλία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-95/21)**

(2021/C 138/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (Λισσαβόνα, Πορτογαλία) (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, M. J. Marques, L. Borrego και A. M. Soares de Freitas, επικουρούμενοι από τους M. Gorjão-Henriques και A. Saavedra, δικηγόρους)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διατάξει τη συμπερίληψη στη δικογραφία των εγγράφων της διοικητικής διαδικασίας η οποία κατέληξε στην έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, όπως ζητείται με την παρούσα προσφυγή,
- να ακυρώσει το άρθρο 1, καθώς και τα άρθρα 4 και 6, της αποφάσεως C(2020) 8550 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 2020, «σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.21259 (2018/C) (ex2018/NN) το οποίο εφάρμοσε η Πορτογαλία υπέρ της Zona Franca da Madeira (ελεύθερης ζώνης της Μαδέρα) (ZFM) — Καθεστώς III»,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους.

- 1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο, καθότι το επίμαχο μέτρο δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι είναι γενικού χαρακτήρα και δεν είναι επιλεκτικό.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι, εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι πληρούνταν το κριτήριο περί στρεβλώσεως του ανταγωνισμού και περί επηρεασμού των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών.
- 3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο σε σχέση με την εφαρμογή των άρθρων 108 ΣΛΕΕ και 21 έως 23 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589, δεδομένου ότι πρόκειται περί υφιστάμενων ενισχύσεων.

- 4) Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται πλάνη περί το δίκαιο την οποία ενέχει η προσβαλλόμενη απόφαση, καθότι το Καθεστώς III της Zona Franca da Madeira (ελεύθερης ζώνης της Μαδέρα) (ZFM) ετέθη σε εφαρμογή σύμφωνα με τις αποφάσεις της Επιτροπής του 2007 και του 2013 και σύμφωνα με τα άρθρα 107 ΣΛΕΕ και 108 ΣΛΕΕ.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται πλάνη σε σχέση με τα πραγματικά περιστατικά της προσβαλλομένης αποφάσεως και/ή ανεπαρκής αιτιολογία της τελευταίας, καθότι οι απαιτήσεις του φορολογικού καθεστώτος και η επιτήρηση του από τις εθνικές αρχές είναι κατάλληλες για τον έλεγχο του Καθεστώτος III της ZFM.
- 6) Με τον έκτο λόγο προβάλλεται πλάνη σε σχέση με τα πραγματικά περιστατικά της προσβαλλομένης αποφάσεως και/ή ανεπαρκής αιτιολογία της τελευταίας, καθότι η Πορτογαλική Δημοκρατία διενήργησε ελέγχους όσον αφορά την απαίτηση για δημιουργία/διατήρηση θέσεων εργασίας.
- 7) Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται παραβίαση των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης. Η προσφεύγουσα προβάλλει, ειδικότερα, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της χρηστής διοικήσεως και έλλειψη αιτιολογίας.

**Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2021 — Construcciones Electromecanicas Sabero κατά EUIPO —
Magdalenas de las Heras (Heras Bareche)**

(Υπόθεση T-99/21)

(2021/C 138/64)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Construcciones Electromecanicas Sabero, SL (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: I. Valdelomar Serrano, P. Román Maestre και D. Liern Cendrero, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Magdalenas de las Heras, SA (Aranda de Duero, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Heras Bareche — Υπ' αριθ. 17 979 710 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Δεκεμβρίου 2020 στην υπόθεση R 1019/2020-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το τμήμα προσφυγών προέβη, με την απόφασή του, σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- να επιτρέψει την καταχώριση του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 17 979 710 Heras Bareche (εικονιστικό) για όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που ζητήθηκαν στις κλάσεις 30 και 35·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων εκπροσώπησης στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

**Προσφυγή της 19ης Φεβρουαρίου 2021 — Ryanair κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-111/21)**

(2021/C 138/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ryanair DAC (Swords, Ιρλανδία) (εκπρόσωποι: E. Vahida, F. Laprévote, V. Blanc, S. Rating και I. Μεταξάς-Μαραγκίδης, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 30ής Νοεμβρίου 2020 σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.55373 (2020/N) — Κροατία — COVID-19: *Damage compensation to Croatia Airlines* ⁽¹⁾· και
- να καταδικάσει την καθήν στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση της καθής ενέχει παράβαση συγκεκριμένων διατάξεων της ΣΛΕΕ και παραβίαση των γενικών αρχών του ευρωπαϊκού δικαίου επί των οποίων στηρίχθηκε η απελευθέρωση των αεροπορικών μεταφορών στην Ευρωπαϊκή Ένωση από τα τέλη της δεκαετίας του 1980 (απαγόρευση των δυσμενών διακρίσεων, ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών, ελευθερία εγκαταστάσεως ⁽²⁾).
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η καθής προέβη σε μη ορθή εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 2, στοιχείο β', ΣΛΕΕ και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εκ μέρους της εξέταση του αναλογικού χαρακτήρα της ενισχύσεως για την αντιμετώπιση της ζημίας που προκάλεσε η κρίση της νόσου COVID-19.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής παρέλειψε να κινήσει επίσημη διαδικασία έρευνας παρά τις σοβαρές δυσχέρειες και προσέβαλε τα διαδικαστικά δικαιώματα της προσφεύγουσας.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η καθής παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει.

⁽¹⁾ ΕΕ 2021, C 17, σ. 3.

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσης των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα (αναδιατύπωση) (ΕΕ 2008, L 293, σ. 3).

**Προσφυγή της 25ης Φεβρουαρίου 2021 — Suez κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-121/21)**

(2021/C 138/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Suez (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: O. Billard, I. Simic, Y. Trifounovitch, G. Fabre, G. Vatin, D. Théophile, G. Aubron και O. Chriqui, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της κατά της αποφάσεως C(2020) 8969 τελικό της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 2020, με την οποία απορρίφθηκε η αίτησή της με αντικείμενο, αφενός, τη διαπίστωση ότι η Veolia Environnement S.A. παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 ⁽¹⁾ καθόσον απέκτησε συμμετοχή ποσοστού 29,9 % στο κεφάλαιο της Suez χωρίς να λάβει προηγουμένως άδεια από την Επιτροπή και, αφετέρου, τη λήψη προσωρινών μέτρων σε βάρος της εταιρίας αυτής, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 5, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται έλλειψη αιτιολογίας με βάση το άρθρο 296 ΣΛΕΕ. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν συμμορφώθηκε προς τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 296 ΣΛΕΕ, καθόσον εξέδωσε απόφαση της οποίας η αιτιολογία δεν καθιστά δυνατό ούτε για την ίδια ούτε για το Γενικό Δικαστήριο να κατανοήσουν τους λόγους για τους οποίους έκρινε ότι είχε εφαρμογή η αυτόματη παρέκκλιση που προβλέπεται στο άρθρο 7, παράγραφος 2, του κοινοτικού κανονισμού συγκεντρώσεων. Η προσφεύγουσα επικρίνει επίσης την προσβαλλόμενη απόφαση για αντιφατική αιτιολογία ως προς την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κοινοτικού κανονισμού συγκεντρώσεων σχετικά με την απόκτηση συμμετοχής ποσοστού 29,9 % στο κεφάλαιό της. Τέλος, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αποκλίνει, χωρίς να παρασχεθεί επαρκής αιτιολογία προς τούτο, από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορά την αρχή της στενής ερμηνείας της προβλεπόμενης στο άρθρο 7, παράγραφος 2, του κοινοτικού κανονισμού συγκεντρώσεων εξαίρεσης από την αναστολή πραγματοποίησης συγκεντρώσεων.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κοινοτικού κανονισμού συγκεντρώσεων. Η προσφεύγουσα εκτιμά συναφώς ότι η Επιτροπή παρέβη την εν λόγω διάταξη καθόσον έκρινε, πρώτον, ότι η προβλεπόμενη στον εν λόγω κανονισμό εξαίρεση έπρεπε να εφαρμοστεί σε ολόκληρη την ενιαία πράξη συγκέντρωσης την οποία σχεδίαζε η Veolia ενώ ήταν πρόδηλο ότι η εξαίρεση αυτή στερούνταν αντικείμενου και δεν είχε, συνεπώς, εφαρμογή επί της εν λόγω πράξης και, δεύτερον, ότι το σύνολο των νομικών πράξεων που συνιστούν ενιαία πράξη συγκέντρωσης έπρεπε να υπάγεται στο ίδιο νομικό καθεστώς βάσει του ως άνω άρθρου. Η προσφεύγουσα εκτιμά επίσης ότι η εφαρμογή, από την Επιτροπή, της προβλεπόμενης στη διάταξη αυτή εξαίρεσης σε ιδιωτική απόκτηση τίτλων πραγματοποιούμενη με έναν μόνο πωλητή συνιστά πρόσθετη παράβαση του εν λόγω κανονισμού. Τέλος, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι έκρινε ότι η Veolia πληρούσε την προϋπόθεση που αφορούσε την υποχρέωσή της να κοινοποιήσει αμελλητί την πράξη συγκέντρωσης.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (Κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων) (ΕΕ 2004, L 24, σ. 1).

Προσφυγή της 25ης Φεβρουαρίου 2021 — QI κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-122/21)

(2021/C 138/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: QI (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις τελικές εκθέσεις αξιολόγησης σταδιοδρομίας της προσφεύγουσας για τα έτη 2018 και 2019·
- να ακυρώσει, καθόσον συντρέχει ανάγκη προς τούτο, την απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση της 16ης Νοεμβρίου 2020·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση των εφαρμοστέων γενικών εκτελεστικών διατάξεων. Όσον αφορά την έκθεση αξιολόγησης για το έτος 2018, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι παρανόμως κρίθηκε μη ικανοποιητική η απόδοσή της κατά το στάδιο της αξιολόγησης σε δεύτερο βαθμό. Όσον αφορά την έκθεση αξιολόγησης για το έτος 2019, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο δεύτερος αξιολογητής παρενέβη σε πρώιμο στάδιο. Τέλος, όσον αφορά και τις δύο εκθέσεις, η προσφεύγουσα προβάλλει εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή στην περίπτωση της του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α', και του άρθρου 4 των γενικών εκτελεστικών διατάξεων.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος αμεροληψίας και ουδετερότητας, παράβαση του καθήκοντος αρωγής και της υποχρέωσης χρηστής διοίκησης, παράβαση του άρθρου 21α του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και καταστρατήγηση ή κατάχρηση της διαδικασίας.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, ανακρίβειες ως προς την ουσία των πραγματικών περιστατικών, καταχρηστικώς προβαλλόμενοι ισχυρισμοί οι οποίοι δεν συνδέονται με αντικειμενικά πραγματικά περιστατικά και παράβαση του καθήκοντος πίστης.

Προσφυγή της 25ης Φεβρουαρίου 2021 — Mariani κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-124/21)

(2021/C 138/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Thierry Mariani (Παρίσι, Γαλλία) και 22 λοιποί προσφεύγοντες (εκπρόσωπος: F. Wagner, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2223 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 2020, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 883/2013 όσον αφορά τη συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Εισαγγελία και την αποτελεσματικότητα των ερευνών της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (ΕΕ 2020, L 437, σ. 49) και, ειδικότερα, το άρθρο 3, παράγραφος 11, το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', το άρθρο 5, παράγραφος 1, το άρθρο 7, παράγραφος 3α, και το άρθρο 9α, παράγραφοι 1 έως 4, του κανονισμού 883/2013, όπως οι διατάξεις αυτές τροποποιήθηκαν ή εισήχθησαν το πρώτον·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν έναν λόγο ακυρώσεως ο οποίος αφορά παράβαση του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, των αναγνωρισμένων από τη νομολογία γενικών αρχών, του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και των ασυλιών των βουλευτών, του εσωτερικού κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του καθεστώτος των βουλευτών.

Οι προσφεύγοντες επικρίνουν την προσβαλλόμενη πράξη ισχυριζόμενοι ότι παρέχει στην Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (στο εξής: OLAF) τη δυνατότητα να αποκτά άμεση και χωρίς προειδοποίηση πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες καθώς και στα γραφεία των βουλευτών και των βοηθών τους, χωρίς να προηγείται έκδοση σχετικού εντάλματος από ανεξάρτητη αρχή, αντιθέτως προς ό,τι συμβαίνει σε κάθε δημοκρατικό κράτος.

Οι προσφεύγοντες επικρίνουν επίσης την προσβαλλόμενη πράξη για τον λόγο ότι, κατά τους ίδιους, παρέχει στην OLAF τη δυνατότητα να αποκτά πρόσβαση σε συσκευές ιδιωτικής χρήσης και σε τραπεζικά δεδομένα και καταστάσεις κίνησης τραπεζικών λογαριασμών των βουλευτών και των βοηθών τους.

Οι προσφεύγοντες θεωρούν ότι τέτοιου είδους έρευνες και διαδικασίες θα μπορούν να κινούνται από την OLAF βάσει απλών ανώνυμων καταγγελιών, φοβούνται δε ότι οι βουλευτές, ιδίως όταν θα ανήκουν στην κοινοβουλευτική αντιπολίτευση, θα υπόκεινται σε πιέσεις, εκβιασμούς και άλλους εκφοβισμούς, βάσει απλών ανώνυμων καταγγελιών, πράγμα που ενδέχεται να επηρεάσει την κοινοβουλευτική δραστηριότητά τους.

Οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ακόμη ότι ο ελεγκτής της τήρησης των διαδικαστικών εγγυήσεων ουδόλως είναι ανεξάρτητο όργανο όπως είναι ο ανακριτής στην περίπτωση των αστυνομικών ερευνών, αφού ο ελεγκτής αυτός διορίζεται από την Επιτροπή, τα δε μέσα που τίθενται στη διάθεσή του εξαρτώνται, ως εκ τούτου, από την Επιτροπή. Οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι ένα τέτοιο σύστημα δεν παρέχει καμία εγγύηση αμεροληψίας έναντι των εκλεγμένων της αντιπολίτευσης οι οποίοι ενδέχεται να τεθούν υπό έρευνα από την OLAF.

Οι προσφεύγοντες επικρίνουν ακόμη την προσβαλλόμενη πράξη για υπονόμηση των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης που κατοχυρώνονται στα άρθρα 7 και 8 του Χάρτη, ισχυριζόμενοι ότι παρέχει στην OLAF τη δυνατότητα να αποκτά πρόσβαση σε πληροφορίες οι οποίες δεν την αφορούν και οι οποίες δεν αφορούν ούτε το Κοινοβούλιο ούτε κανένα άλλο θεσμικό όργανο της Ένωσης.

Τέλος, οι προσφεύγοντες εκτιμούν ότι η προσβαλλόμενη πράξη υπονομεύει τις γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης που κατοχυρώνονται στα άρθρα 8 και 9 του πρωτοκόλλου περί των προνομίων και των ασυλιών των βουλευτών, για τον λόγο ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παρέχει στην OLAF τη δυνατότητα να παραβιάζει την ασυλία των βουλευτών χωρίς τούτο να έχει προηγουμένως ζητηθεί από καμία δικαστική αρχή, πολλώ δε μάλλον χωρίς μια τέτοια αρχή να έχει πετύχει την άρση της κοινοβουλευτικής ασυλίας τους και χωρίς να πρόκειται για αυτόφωρη διαδικασία. Κατά τους προσφεύγοντες, ο προσβαλλόμενος κανονισμός παρέχει στην OLAF, και ως εκ τούτου στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το οποίο μπορεί να υποβάλει σχετικό αίτημα στην τελευταία, τη δυνατότητα να παρακάμπτουν την κοινοβουλευτική ασυλία και το κοινοβουλευτικό απαραβίαστο προκειμένου να αποκτούν πρόσβαση σε στοιχεία στα οποία, διαφορετικά, δεν θα είχε πρόσβαση η OLAF.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2021 — Hexal κατά EMA

(Υπόθεση T-549/18) ⁽¹⁾

(2021/C 138/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του ογδού πενταμελούς τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 436 της 3.12.2018.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2021 — Staciwa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-511/19) ⁽¹⁾

(2021/C 138/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του εβδόμου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 357 της 21.10.2019.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Φεβρουαρίου 2021 — Close και Cegelec κατά Κοινοβουλίου**(Υπόθεση T-188/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Η πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 262 της 10.8.2020.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2021 — Colombani κατά ΕΥΕΔ**(Υπόθεση T-507/20) ⁽¹⁾**

(2021/C 138/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ογδόου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 329 της 5.10.2020.

